

Sămînța Nu Este Moștenitoare Cu Pleava

Să rămînem în picioare pentru un moment de rugăciune. Să ne aplecăm capetele.

² Scumpe Dumnezeule, noi considerăm aceasta ca un mare privilegiu, în această seară, să fim aici cu această ocazie, să aducem un Cristos viu la o lume muribundă și o generație muribundă.

³ Noi am cere, Doamne, ca Tu să ungi Cuvintele noastre și eforturile noastre, ca ele să nu se întorcă goale la Tine, ci fie ca ele să dobîndească scopul lor.

⁴ Ajută fiecare bărbat, femeie, băiat, sau fată, de aici în seara aceasta, care sînt în nevoie. Și, Tată, noi știm că sîntem toți nevoiași. Și cînd noi vom pleca, diseară, fie ca noi să simțim în inimile noastre ca acei care veneau de la Emaus, după ce... au fost martori la învierea lui Cristos, spunînd, "Nu ne ardeau inimile în noi așa cum El ne vorbea pe drum?" Admite aceasta, Doamne.

⁵ Vindecă pe bolnavi și pe cei chinuți. Fie ca să nu mai existe nici unul slab printre noi după serviciul din seara aceasta. Și deasupra tuturor lucrurilor, fie ca acolo să nu rămîna nici un necredincios, Doamne. Fie ca ei toți să creadă spre Viața Eternă, pentru că acesta este scopul strîngerii noastre aici.

⁶ Aceste binecuvîntări noi le cerem spre onoarea Împărăției lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Vă puteți așeza.

⁷ Este bine, în seara aceasta, să fim înapoi aici. Și eu văd că avem cîțiva stînd în picioare în jur, și mă gîndesc că-telefoanele sînt deschise acum, în multe orașe diferite de-a lungul națiunii; San Francisco, Tucson, sus în est. Și noi, prin intermediul telefonului, le transmitem salutări. Noi sîntem aici în auditoriu în seara aceasta. Și auditoriul principal este aglomerat, și culoarele; și în jurul pereților, plin de oameni care stau în picioare. Și noi am înțeles că mîine seară noi vom încerca să deschidem o altă latură aici, spre sala de gimnastică, și vom lua un auditoriu mai mare care va avea grijă poate de încă două mii de oameni. Așa că noi sperăm asta, mîine seară. Dacă acesta este umplut seara aceasta, prima seară, păi, noi credem că aceasta va fi mai mare mîine seară. Și eu văd că ei șed în scaune suplimentare, și totul, de asemenea, în seara aceasta.

⁸ Noi sîntem sub mari anticipații; întîi, Venirea Domnului Isus; următoarea, salvarea... la sufletele pierdute care Îl vor primi astă seară și să fie gata pentru Venirea Lui cînd El apare.

⁹ Eu vreau să ofer un salut special și un bun venit la toți acești oameni minunați de pe platformă, care eu înțeleg că mulți dintre ei sînt lucrători. Două sute, sau mai mulți, așezați pe platformă, și noi sîntem desigur mulțumitori că ei sînt aici.

¹⁰ Către voi toți oamenii, oriunde sînteți, în diferite părți ale națiunii... Și eu înțeleg că sînt unii aici de dincolo de mare, din străinătate. Astfel noi sîntem recunoscători pentru că voi sînteți aici să vă bucurați de această pîrtășie cu noi, care noi sîntem sub anticipații că Dumnezeu ni le va da în decursul acestei întîlniri.

¹¹ Aceasta se pare că, de cînd eu m-am gîndit să vin înapoi cu aceste cîteva zile de întîlnire, că inima mea proprie a fost alarmată într-un mod ciudat de un simțămînt mare că ceva este tocmai gata să se întîmple. Eu nu știu chiar ce este, dar eu sper că aceasta este o mare revelație de la Dumnezeu, care ne va-ne va pregăti și ne va face cetățeni mai buni ai Împărăției Lui în timp ce noi umblăm în această lume întunecată de păcat și necredință.

¹² Acest teren în seara aceasta, chiar locul acesta, deține un lucru mare pentru mine. De cînd am știut că ei construiesc acest auditoriu de școală aici, eu am vrut să am un serviciu în acest loc. Eu sînt foarte recunoscător față de consiliul școlii și aceluia care binevoitori ne-au lăsat să-l avem.

Aceasta era pe acest loc, tocmai pe undeva unde stă această clădire în această seară, că un lucru mare a avut loc cam cu treizeci de ani în urmă, tocmai pe același teren. Acesta nu era nimic decît un cîmp de tîtarcă de mătura la timpul acela. Și eu locuiam într-o căsuță doar dincolo de aici, cam la două sute de yarzi. Eu eram foarte preocupat în zilele acelea de salvarea tatălui și a mamei mele. Care, amîndoi sînt duși în seara aceasta. Și mai ales, în ziua aceea, eu eram preocupat de tatăl meu. Îmi amintesc, că dormeam pe verandă. Era cald, în timpul verii.

¹³ Aceasta este scris, eu cred, în cîrticica numită, *Isus Cristos Același Ieri, Azi, Și În Veci*, sau a fost în cîrticica numită *Eu Nu Am Fost Nesupus Vedeniei Cerești*.

¹⁴ Și întins pe verandă, eu deodată am fost deșteptat, și mi-a venit o povară pe inimă pentru tatăl meu. Așa cum, mulți dintre voi oamenii de aici din oraș l-ați cunoscut pe tatăl meu.

Eu cred că el era un om mare, deși el era un păcătos. Și, însă el avea un obicei rău, încît eu am încercat să mă lupt împotriva aceluia lucru cît de tare am putut, de-a lungul epocii, acela este, băutura. Și în noaptea aceea el băuse. Și eu m-am trezit cu o mare povară pe inima mea pentru el. Și doar cu pijamaua pe mine, mi-am tras pantalonii, mi-am lăsat cămașa de pijama pe mine; am rătăcit afară prin acest cîmp de tîtarcă, pînă cam unde stă acesta acum, și am îngenunchiat să mă rog pentru tatăl meu.

¹⁵ Și în timp ce mă rugam și îi ceream lui Dumnezeu să-l salveze și să nu-l lase să-moară un păcătos, căci eu îl iubeam; și în timp ce eram în rugăciune, m-am ridicat sus să privesc de aici înspre est, și acolo era o vedenie. Și sînd chiar deasupra mea, mulți dintre voi știți vedenia, era Domnul Isus.

¹⁶ Acum, eu nu sînt alergic la iluzii, după cîte ştiu eu. Dar vedeniile sînt reale. Şi acolo stătea Domnul Isus, prima dată cînd L-am văzut într-o viziune de felul acela. El era doar cam, oh, probabil la zece picioare deasupra capului meu, stînd în mijloc în aer, cu un picior tocmai făcînd un pas. El avea o îmbrăcăminte albă, cu franjuri pe marginea ei. El avea părul jos pînă la umerii Lui. El părea să fie cam, un Om cam cum Biblia a spus că El era, cam de treizeci. Dar, un micuţ, un Bărbat clădit-subţire, foarte mic, se părea că El nu ar fi cîntărit peste o sută treizeci de livre. [Aprox. 59 de Kg. – Trans.]

¹⁷ Şi m-am uitat, şi m-am gîndit că acolo era ceva, că eu aş putea fi greşit. Aşa că eu-eu mi-am frecat ochii şi-şi am privit din nou sus. Şi El stătea cumva într-o parte, cumva din profilul feţei Lui. Şi arătarea feţei Lui, pe care eu am văzut-o întotdeauna în vedenii, era ca şi capul lui Cristos la treizeci de ani de Hofmann. Acesta este motivul că eu am aceasta în casa mea, pe literatura mea, oriunde pot să pun aceasta, pentru că acesta este felul în care arăta, mai mult ca acela. Numai că, El părea să fie mic.

¹⁸ Şi aşa cum eu priveam sus la El, mă gîndeam, "Desigur eu nu mă uit la Domnul meu stînd acolo." Şi eu eram cumva, eu aş zice, în *această* poziţie, şi poate chiar unde *acest*, sub unde este acest amvon acum. Pe undeva, aceasta era chiar în această vecinătate, înlăuntru, cu o rază de unde eu stau, după cît de bine am putut să măsoz, înlăuntru a patruzeci sau cincizeci de yarzi pe undeva în jur în acest district aici, în acest cerc.

¹⁹ Şi m-am uitat sus, şi El stătea acolo. Şi mi-am muşcat degetul, să văd dacă eram adormit. Voi ştiţi cum voi... Doar se părea de parcă aceasta nu putea să fie aşa. Şi eu eram doar tînăr în Domnul atunci, eu predicam cam de şase luni. Mi-am muşcat degetul. Am luat o tătarcă de mătură şi am rupt-o. Şi mulţi dintre voi oamenii care locuiţi la ţară, ştiţi cum arată scobitoarea aceea mică, care, este în tătarca de mătură. Eu am început să o rod. Şi am zis, "Aceasta-aceasta nu poate fi. Eu visez. Acolo este casa mea. Acolo este tata, mama, şi copiii acolo. Acolo este balta cu vechea casă de cărămidă care obişnuia să stea acolo jos, unde eu obişnuiam să vînez raţe, doar cam două sute de yarzi dincolo de aceasta. Şi iată-mă stînd în cîmp; aceasta trebuie să fie astfel."

²⁰ Am lovit pămîntul cu piciorul, mi-am tropăit picioarele puţin, şi mi-am scuturat capul, şi-şi mi-am încrucişat mîinile, am privit din nou în sus; am privit la o parte, am privit din nou, şi acolo era El, stînd acolo. Şi vîntul a început să sufle, şi am văzut tătarca de mătură mişcînduse. Şi cînd a început să sufle, îmbrăcăminte Lui se mişca cu acesta. Ca hainele care afirmă pe o sfoară, au început să-să se întoarcă. El stătea acolo. Eu am privit la acesta.

²¹ Şi mă gîndeam, "Dacă eu aş putea doar să mă uit la faţa Lui!" Şi El privea spre est, drept pe *aici*. El urmărea aceasta, intens. Şi m-am mişcat, să păşesc în jur, să mă uit de aproape la faţa Lui. Şi eu încă nu L-am putut vedea prea bine. El îşi avea mîinile Lui înaintea Lui, cumva ascunse de unde stăteam eu.

²² M-am mişcat în jur din nou. Şi mi-am dres glasul, ceva în felul acesta, am început, "hum," să văd dacă eu îi puteam atrage atenţia. Dar El nu s-a mişcat.

²³ Atunci m-am gîndit, "Poate eu Îl voi striga." Cînd am zis, "Isus," El şi-a întors capul Lui. Şi cînd El s-a uitat la mine, El doar şi-a ridicat braţele în afară. Aceasta-i tot ce-mi amintesc. Pentru că, cam aproape de ziuă, eu eram întins chiar aici afară pe undeva unde este acest loc acum, în cîmp; cămaşa mea de pijama era toată udă, cu lacrimi, unde eu am plîns. Şi eu am leşinat.

Faţa Lui avea trăsături pe care nici un artist nu le putea face. Ei nu o puteau face. El arăta ca un Om care, dacă te-ai fi uitat la El, El ar fi vrut să plîngă cu simpatie, şi respect cu reverenţă; şi totuşi cu destulă putere încît, dacă ar vorbi, aceasta ar răsturna lumea. Şi trăsăturile niciodată nu puteau fi prinse de un artist.

²⁴ Şi eu nu am ştiut pînă în această zi ce a însemnat aceea. Dar aici sînt eu în seara aceasta, după treizeci de ani, stînd într-un auditoriu care este dedicat acum în slujba Dumnezeului Atotputernic. Şi eu, doar un-un membru obişnuit, într-adevăr, doar un-un bătrîn local în-biserica Baptistă de aici, unde Roy Davis era păstor atunci. Şi acum eu stau aici cu locul aglomerat, chiar pe aceleaşi terenuri, cu care... la care eu mă gîndesc, că este cumpărarea de către Sîngele lui Isus Cristos Însuşi, în mîinile mele, să aduc acest Mesaj al Domnului de patru zile.

²⁵ Doar cam şase luni după aceea, eu am avut primul meu botez jos aici la rîu, cînd Lumina a venit jos chiar aici la Spring Street. Mulţi dintre voi oamenii aţi fi vrut să mergeţi jos şi să vă uitaţi la aceasta, la Spring Street şi apa, chiar la marginea rîului. Şi acolo este unde Îngerul Domnului a apărut în public, întîi, şi la ora două, într-o după-masă. Şi un Glas a venit din aceasta, şi a zis, "Aşa cum Ioan Boteză torul a fost trimis să premerge prima venire a lui Cristos, Mesajul tău va premerge a doua Venire."

²⁶ Aceasta este cu treizeci de ani mai tîrziu, şi eu încă sînt aici, în seara aceasta, proclamînd Mesajul acela. Şi El a mers în jurul lumii, şi eu sînt bucuros să fiu înapoi în oraşul meu de acasă, în seara aceasta, să reprezint pe acest Domn Isus Cristos pe care eu încă Îl iubesc din toată inima mea. În fiecare zi El devine încă şi mai dulce şi mai dulce de cum eia El cu o zi mai înainte. Eu nu am schimbat nici o iotă în Învăţătura mea. Primul lucru cu care eu am început, eu încă cred acelaşi lucru în seara aceasta. El este acelaşi ieri, azi, şi în veci. Acum eu am un Mesaj pentru care eu sînt răspunzător.

²⁷ Cînd Mesajul a pornit întîi afară, acesta era, desigur, fiecare; se rugau pentru bolnavi, semne mari, minuni, şi miracole. Aceea a început, în special în poporul Penticostal, o trezire universală de campanii de vindecare care a cutreierat lumea. Pentru cincisprezece ani întregi acolo erau treziri pe fiecare deal care există, eu presupun, focurile trezirii arzînd. Literar milioane au acceptat pe Cristos ca Salvatorul lor, prin acea singură împluternicire. Aceea a

inspirat, de acolo, la Oral Roberts, și așa mai departe, și înainte și înainte, așa cum aceasta a mers în jur.

²⁸ După care, biserica Penticostală zace în prăbușirea ei moartă, așa cum era atunci. Intențiile și dorința mea, în seara aceasta, este să trezesc biserica aceea, din nou, la Venirea Domnului Isus Cristos care este aproape. Eu trebuie să o mustru. Eu trebuie să mustru păcatul în orice formă este el. Eu nu vreau să spun aceasta la denomițiauneia cuiva. Eu am un Mesaj.

²⁹ Acum, este greu să ajungi într-o biserică pentru o sponsorare, întocmai cum a fost cu Domnul nostru Isus, pentru că acesta este El; acesta nu sînt eu. Dar așa cum El a predicat mai întîi, și a vindecat bolnavii, a înviat morții, și a curățit leproșii, și a scos dracii, toți L-au vrut. Dar acolo a venit un timp unde era un Mesaj care întotdeauna urmează fiecare semn, pentru că semnul are un glas.

³⁰ Dar cînd El a șezut jos într-o zi, și a zis, "Eu și Tatăl Meu sîntem Unul," aceea era mai mult decît puteau ei să suporte. Aceasta a fost, de asemenea, cînd El a zis, "Dacă voi nu mîncăți trupul fiului Omului și nu beți Sîngele Lui, voi nu aveți Viață în voi."

³¹ "Cum?" Păi, doctorii și oamenii bine gînditori ar fi zis, "Acest om este un vampir omenesc, încercînd să vă facă să-i mîncăți trupul și să-i beți Sîngele." El nu a explicat aceasta. El a spus-o doar.

³² Și în această seară voi ați putea auzi lucruri, și de-a lungul întîlnirii, care sînt doar spuse. Noi s-ar putea să nu fim în stare să explicăm. Dar, amintiți-vă, că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Noi credem aceasta.

³³ Acum, noi nu avem timp să vorbim prea mult, pentru că noi avem anumite timpuri să începem aici și anumite timpuri să ieșim afară. Și noi vrem să onorăm consiliul școlii care au stabilit aceste timpuri pentru noi, și noi vom face tot ce putem să-i onorăm.

³⁴ Amintiți-vă, în orice timp cînd un păcătos vrea să vină la Cristos, tot ce voi aveți de făcut este să pășiți drept sus, fie că predic, se cîntă, orice este aceasta, și predați-vă viața lui Cristos chiar atunci, sînd în locul vostru. De aceea sîntem noi aici, să vă ajutăm.

³⁵ Eu vreau să vorbesc cu Fratele Vayle, Fratele Rober... Borders, și frații de aici. Dacă... eu mă întreb dacă ei nu ar putea avea, în biserică, în după-amiază, sau vreo dimineață, sau ceva, serviciu de instruire pentru acei care caută botezul Duhului Sfînt. Ar fi asta în regulă, fraților? Fratele Neville și toți dintre voi ar putea merge acolo, și Fratele Capps. Dacă cineva vrea să fie instruit în botezul Duhului Sfînt, de ce nu veniți voi la Tabernacol... Ce ar fi mai bine, dimineața sau după-amiaza?

³⁶ [Cineva zice, "Dimineața."] Dimineața, în jurul orei zece? Cam la ora zece într-o dimineață.

³⁷ Dacă voi aveți o întrebare asupra Învățaturii, dacă voi aveți o întrebare asupra Mesajului, dacă voi-dacă voi vreți să fiți... vouă încă nu vi s-a predicat, personal, voi vreți să se facă rugăciune, sau orice care voi vreți să știți în chestiunile acelea, de ce nu vă strecurați acolo jos la ora zece dimineața și să consultați oamenii aceștia. Acolo vor fi unul sau mai mulți dintre ei acolo să instruiască, să se roage pentru bolnavi, să răspundă la întrebări doar ca un om personal. Voi doar mergeți la ei, și ei vor fi bucuroși să vă ajute în orice fel vor putea.

³⁸ Acum, chiar înainte de a ne apropia de Cuvînt, noi vrem să ne apropiem de Autorul Cuvîntului din nou. Voi ați putea mîncă prea mult; voi ați putea bea prea mult; voi ați putea să rîdeți prea mult; voi ați putea umbla prea mult; dar voi niciodată nu vă veți ruga prea mult. "Eu vreau ca bărbații să se roage pretutindeni, să ridice mîini sfînte fără îndoială sau mînie."

Să ne rugăm.

³⁹ Scumpe Isus, Autor al Cuvîntului Vieții, și Tu ești acel Cuvînt, noi ne apropiem acum solemn de Tine după explicarea vedeniei. Căci, Dumnezeuule, Tu porți mărturie că aceea este adevărată. Doamne Isuse, mă rog ca Tu să ungi cuvintele în această seară la auzul fiecărei urechi care este sub sunetul Divin. Și dacă ar exista unii aici, sau care ascultă înăuntru, afară de-a lungul națiunii, dacă ei nu sînt gata și pregătiți la această oră să întîmpine cerința acestui ceas, Mesajul de la Dumnezeu, să se pocăiască și să fie gata, căci Împărăția lui Dumnezeu se apropie. Ne rugăm ca acestea să fie așa, în seara aceasta, cu ei, ca ei să îndeplinească cerința acestui ceas.

⁴⁰ O Dumnezeuule, eu mă rog pentru ajutor, cunoscînd răspunderea și ce înseamnă aceasta, și ce trebuie eu să răspund în Ziua Judecării, pentru tot ceea ce eu spun aici și în alte părți. Ajută-mă să fiu de o sinceritate mortală, Doamne, cu tot ceea ce eu fac sau spun în Cuvîntul Tău, ca aceasta să poată produce roadă. Căci, așa cum a fost însărcinarea Ta, "Să nu se depărteze acest Cuvînt de gura ta; ci meditează în el, zi și noapte, ca tu să poți ține să faci tot ce este scris în lege. Și atunci tu îți vei face căile tale să prospere, și atunci tu vei avea succes bun. Nu ți-am poruncit eu. Fii tare și foarte curajos, căci Domnul Dumnezeuul tău este cu tine oriunde vei merge." Doamne Isuse, fă ca aceasta să fie astfel, în seara aceasta. Noi ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

⁴¹ Vineri și Sîrbătă, de la zece la doisprezece, la Tabernacol !a a 8-a și Penn Street, vor fi instruiți, răspunsuri la Învățatură, rugăciuni pentru bolnavi, și cîte altele. Veniți drept jos dacă voi aveți vreo întrebare, orice aveți nevoie. Acolo vor fi oameni acolo să-să aibe grijă de aceasta. Domnul să vă binecuvinteze.

⁴² Acum, pentru acest serviciu de deschidere în seara aceasta, eu nu pot face nimic decît să-l deschid direct la Mesajul nostru. Pentru aceea sîntem noi aici, și acum pentru aceea am venit înapoi.

Și Duminică dimineața, cu voia Domnului, eu vreau să întâmpin acea mare cerință a zilei, despre *Căsătorie Și Divorț*.

⁴³ Acum, în Galateni 4:27, eu doresc să citesc aceste Cuvinte, 4:27 la 31, inclusiv.

Căci este scris, Bucură-te, tu stearpa care nu naști; sari înainte și strigă, tu care nu ai dureri de naștere: căci cea părăsiută are mai mulți copii decât cea care are un bărbat.

Acum noi, fraților, cum era Isaac, sîntem copii ai promisiunii.

Dar ca atunci cel care a fost născut după fire l-a persecutat pe acel care a fost născut după Duh, tot așa este aceasta acum.

Cu toate acestea ce spune scriptura? Alungă femeia roabă și pe fiul ei: căci fiul femeii roabe nu va fi moștenitor cu fiul femeii libere.

Astfel atunci, fraților, noi nu sîntem copii ai femeii roabe, ci ai celei libere.

⁴⁴ Domnul să adauge binecuvîntările Lui la citirea Cuvîntului Său. Acum, eu cred că aici eu iau un text ca acesta, foarte ciudat, neobișnuit. Dar uneori noi îl aflăm pe Dumnezeu în acele ciudate, ceasuri neobișnuite, căi neobișnuite, lucruri neobișnuite, deoarece Dumnezeu este neobișnuit. Și acei care-L slujesc într-adevăr din inima lor, Îl slujesc într-un fel neobișnuit, față de lucrurile sau căile lumii. Acest text este numit: *Sămînța Nu Este Moștenitoare Cu Pleava*.

⁴⁵ Pavel vorbește aici despre sămînța literară a celor doi fii ai lui Abraham. Pavel, cu bucurie, se aduce pe sine în poziția nașterii din femeia slobodă.

⁴⁶ Acum, noi știm că Abraham avea doi fii, prin două femei diferite. Dumnezeu i-a dat o promisiune în Sara, prin Sara, mai degrabă, că acolo se va naște un Fiu, și prin acest Fiu lumea va fi binecuvîntată. Toate națiunile vor fi binecuvîntate de acest Fiu. Și aceasta se crede obișnuit, mai ales printre Iudei, că acesta a fost Isaac, dar el nu era. Acest Fiu promis al lui Abraham este Isus, și El este din promisiunea Semînței Regale, a lui Abraham. Dar Abraham avînd doi fii...

⁴⁷ Unul, prin-prin Agar, care era servitoarea soției lui; o drăgălașă, frumoasă, servitoare Egipteană pe care Abraham a luat-o jos în Egipt pentru ea, să fie a ei... servitoarea soției lui. Și Sara, gîndindu-se că Dumnezeu nu ar fi fost în stare să-și țină toată promisiunea Lui devotat, ea i-a spus lui Abraham să o ia pe Agar, servitoarea ei, și să se căsătorească cu ea, (ceea ce, poligamia era legală în zilele acelea) și să nască copilul; și acela era felul în care Dumnezeu a avut aceasta planificat, că ea urma să aibe copilul numai prin Agar. Dar noi aflăm că aceea nu era așa.

⁴⁸ Acum noi înțelegem, deasemeni, că Dumnezeu este desăvîrșit în treiuri. Acum, Dumnezeu este "desăvîrșit" în *treiuri*. "Har" este *cinci*. Șapte este "completare" ca lumea.

Dumnezeu este desăvîrșit în Tată, Fiu, Duh Sfînt. Acea este perfecțiunea Dumnezeirii. Totul un Dumnezeu, în trei manifestări, a trei atribute a unei slujbe, sau trei slujbe într-o singură Dumnezeire.

⁴⁹ Acum, există de asemenea trei în desăvîrșire, a treptelor harului, către Biserică; justificare, sfințire, botezul Duhului Sfînt. Acea constă din Nașterea Nouă, întocmai cum o naștere naturală este tipizată de către aceasta. Care, cînd o femeie dă naștere la un copil, primul lucru care vine înainte este apa, sîngele, și apoi viața.

Biblia a spus în Întîi Ioan 5:7, sau 7:5, eu cred că este aceasta, care a zis, "Acolo sînt trei care mărturisesc în Cer; Tatăl, Cuvîntul," care era Fiul, "și Duhul Sfînt; acești trei sînt Unul. Acolo sînt trei care mărturisesc pe pămînt;" Cuvîntul, "apa, sîngele, și Duhul. Apă, sînge, și Duh; aceste trei sînt în *acord* în unul."

⁵⁰ Acum, Tatăl, Fiul, și Duhul Sfînt, sînt Unul. Voi nu puteți avea pe Tatăl fără să aveți pe Fiul; voi nu puteți avea pe Fiul fără să aveți Duhul Sfînt. Dar voi puteți fi justificați fără să fiți sfințiți; voi puteți fi sfințiți fără să fiți umpluți cu Duhul Sfînt. Noi am dovedit aceasta în ordinea naturii.

⁵¹ Acum, și mulți dintre voi, poate, eu pot să fiu străin față de voi. Și eu-eu sînt fără educație; eu sînt sigur că voi deja înțelegeți. Dar eu învăț în simboluri, așa cum naturalul tipizează spiritualul.

⁵² Acum, noi vedem că acolo sînt trei în desăvîrșire. Dumnezeu este desăvîrșit în treiuri, acum. Și asta a fost, în perfecțiunea semînței lui Abraham, a fost Ismael, Isaac, Isus. Ismael venind de la femeia roabă, Isaac venind de la femeia slobodă, și ei amîndoi prin sex; dar Isus Cristos a venit de la fecioară, fără sex.

⁵³ Aici, "Sămînța," una, o Sămînță; nu semînțe, ci o Sămînță. Țștialalți nu erau sămînță din Abraham, pentru că "Sămînța" lui Abraham a fost Sămînța credinței lui despre care Dumnezeu a vorbit, nu sămînța lui naturală. Deoarece, după ce Sara a murit, Abraham s-a căsătorit cu altă femeie și a avut șapte fii, pe lîngă fiice. Astfel acestea nu ar fi semînțele lui Abraham, aceasta a fost "Sămînța" lui Abraham, una. Și aceea era Sămînța credința a lui Abraham, indicînd spre Sămînța Regală care urma să vină prin credința lui Abraham; nu viața naturală a lui Abraham, ci viața spirituală a lui Abraham; care a luat totul contrar la Cuvîntul lui Dumnezeu și a numit aceasta ca și cum nu era, și l-a crezut pe Dumnezeu; împotriva speranței, a crezut în speranță. Acea este Sămînța adevărată despre care noi vorbim.

⁵⁴ Aici ni se prezintă un tablou. Oh! Sămînța a început, sămînța promisiunii, a început într-o ușoară îndoială, îndoială despre promisiunea originală. Vedeți cum începe ea de jos, în îndoială în promisiunea originală. Dumnezeu i-a promis lui Abraham, prin Sara, să aibe acest copil. Dar acum urmăriți, prima sămînță a lui Abraham prin femeia roabă a venit prin îndoiala lui Sara că aceasta ar putea să se întîmple, pentru că ea era bătrînă și trecută de vîrsta nașterilor.

⁵⁵ Acum așa este cum începe biserica. Așa este cum începe ea întotdeauna. Voi începeți de jos. Voi nu începeți din vîrf. Un om care încearcă să urce o scară, încearcă să ajungă în vîrf înții, el își va rupe gîtul. Tu trebuie să începi și să zidești în sus la aceea.

Și aici noi găsim începutul promisiunii lui Dumnezeu fiind făcută manifestată, printr-o ușoară îndoială, a întrerupt programul lui Dumnezeu.

⁵⁶ Acesta este același fel cum a început păcatul în grădina Edenului. Astfel a început moartea prin păcat, era cînd un Cuvînt al lui Dumnezeu a fost greșit interpretat sau pus la îndoială. Voi nu puteți pune la îndoială sau să așezați greșit un Cuvînt al lui Dumnezeu, care este AȘA VORBESTE DOMNUL, pentru că fiecare Cuvînt al Lui să fie așa.

⁵⁷ Și aici Sara, chiar către cine era promisiunea (Sara fiind o femeie, care este un model al bisericii), s-a îndoit de programul original al Cuvîntului promis al lui Dumnezeu, și a zis, "Tu, Abraham, soțul meu, ia la tine pe această frumoasă slujnică, și trăiește cu ea, și fii un soț pentru ea. Și Dumnezeu va da această sămînță a promisiunii prin ea, și eu voi lua copilul." Vedeți, doar ocolind o mică iotă, a schimbat programul întreg.

De aceea, noi trebuie să luăm fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu ca AȘA VORBESTE DOMNUL. Fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu este adevărat.

⁵⁸ Aici sămînța începe atunci într-o promisiune, ușor pusă la îndoială. Isaac fiind sămînța femeii libere și promise, a adus înainte, așa cum Pavel a încercat să explice aici în Galateni, el a produs sămînța naturală, promisă. Și el merge înainte să spună aici căci-copiii femeii roabe nu pot fi moștenitori cu copiii femeii libere, pentru că ei sînt din două categorii diferite.

⁵⁹ Și, aceasta este adevărat, necredinciosul nu poate fi moștenitor cu credinciosul. Nu există nici o cale, deloc. Acolo este necazul astăzi. Voi nu puteți face pe un pui denominațional să creadă cu un vultur. Voi doar nu puteți face aceasta. Acolo este unde vine necazul. Voi trebuie să credeți fiecare Cuvînt al lui Dumnezeu. Voi doar... Voi nu sînteți moștenitori împreună. Nici nu vă veți-veți uni voi cu acesta; voi nu o puteți face. Tu trebuie să fii vultur sau un pui.

⁶⁰ Acesta nu putea fi moștenitor cu Ismael, sămînța femeii roabe, din... din cauza îndoielii. Sara s-a îndoit de Cuvîntul lui Dumnezeu, că Dumnezeu era în stare să-L țină. Observați-l pe Abraham! Voi vedeți pe ce clădesc eu pentru Duminică dimineață. Abraham nu s-a îndoit de aceasta. Sara s-a îndoit de aceasta; ea a fost aceea. Acesta nu era Adam care s-a îndoit; aceasta a fost Eva care s-a îndoit. Astfel, atunci, noi vom afla mai multe despre aceia așa cum noi reluăm aceasta Duminică dimineață.

⁶¹ Nici cel spiritual nu poate fi... cel natural să fie moștenitor cu cel spiritual. Nici copiii lui Ismael nu pot să fie moștenitori cu cei-cu copiii lui Isaac, și nici mai mult de cum cei firești nu pot fi moștenitori cu cei spirituali.

⁶² Biserica naturală; Biserica spirituală. Există o biserică naturală pe care o simbolizează aceste femei de aici; și există o Biserică spirituală, de asemenea. Astfel, biserica naturală și Biserica spirituală nu pot fi moștenitoare împreună. Ele sînt două diferite, timpuri separate; două popoare, separate diferite; sub două legăminte, separate diferite.

⁶³ De aceea Răpirea este diferită, și va fi numai pentru Sămînța regală a lui Abraham. Aceasta nu poate veni prin cea naturală, sămînța carnală a bisericii. Aceasta va trebui să fie Sămînța regală a Cuvîntului lui Dumnezeu, prin Abraham, Sămînța regală. De aceea trebuie să fie mai înții Răpirea.

Deoarece, amintiți-vă, "Noi care sîntem în viață și rămînem nu-i vom împiedica, s-o luăm înaintea celor adormiți. Căci trîmbița lui Dumnezeu va suna, morții în Cristos vor învia mai înții. Noi care sîntem vii și rămînem vom fi apucați sus cu ei, împreună, și vom înțilni pe Domnul în văzduh." Observați, și din nou este scris, "Și ceilalți dintre morți nu au trăit, pentru o mie de ani."

⁶⁴ De aceea, acolo, ei nu vor fi moștenitori împreună. Ei nu vor fi în Răpire împreună. Există absolut o biserică naturală, și Biserică spirituală; o biserică carnală, și o Biserică spirituală. Apoi, vedeți, aici nu este...

⁶⁵ Nu există Judecată pentru Sămînța regală, spirituală, predestinată a lui Abraham, pentru că ei sînt predestinați la Viață Eternă. Ei au acceptat Jertfa rînduită de Dumnezeu; și Jertfa aceea, care era Cristos, Cuvîntul.

"Și de aceea acum nu există condamnare." Sfîntul Ioan 5:24, dacă voi vreți Scriptura. "De aceea, acum nu există condamnare pentru acei care sînt în Cristos Isus," Romani 8:1, "nu umblă după fire, ci după Duh," în Romani. 5:24, "Cel ce aude Cuvîntul Meu," cuvîntul acolo este, "înțelege." Orice bețiv, orice altceva, poate să-L audă și să plece. "Dar cel care aude Cuvîntul Meu, înțelege Cuvîntul Meu, și crede în Cel care M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni în Judecată; ci a trecut de la moarte la Viață." Da, domnule.

Acel căruia această mare taină a lui Dumnezeu s-a făcut cunoscută, înțelege, cum că Dumnezeu era în Cristos împăcînd lumea cu Sine, cum că El și Tatăl erau Unul, cum că marile taine ale împlinirii lui Dumnezeu luîndu-se și aducîndu-se pe Sine, manifestat în epoca ființelor umane, și în cursul ființelor umane, și în însoțirea ființelor umane; să facă Cuvîntul Lui manifestat în ziua lor, în răsăritul soarelui din est, și spre același lucru așa cum apune soarele în vest, să se facă pe Sine manifestat într-o Biserică Mireasă, Cuvîntul manifestat. Vedeți? Aceasta va fi, deasemeni. "Cel ce înțelege," aceea este, "a ști, ce i-a fost descoperit lui, de Cel care M-a trimis, are Viață veșnică, și nu va veni la Judecată; ci a trecut de la moarte la Viață."

⁶⁶ Sămînța naturală a fost numai o purtătoare a celei spirituale, Sămînța. Ca paiul, spicul, și pleava. Noi am trecut

prin aceasta înainte, într-un alt Mesaj, dar mi-ar place să-l revăd puțin, în acesta, sau să merg înapoi la acesta din nou doar pentru un minut.

⁶⁷ Acum aici există trei stadii ale seminței, ne arată adevăratul tablou, cele trei stadii ale seminței naturale pe pământ. Așa cum este plantată o sămânță, produce un pai, o mică lamelă iese din ea; apoi spicul, apoi polenul atârână de acela; și apoi pleava; și apoi sămînța din nou.

⁶⁸ Urmăriți aceste stadii din această pildă perfectă de aici, și cum lucrează aceasta exact în simbol, pentru că Dumnezeu este autorul întregii naturi. De aceea natura nu poate eșua după cum Dumnezeu nu poate eșua, pentru că El era Acela Care a așezat lucrul în starea lui pentru-pentru ca noi să-l pri vim și să vedem.

⁶⁹ Observați pe Agar, paiul, care era primul început al Seminței răsărind în sus. Acum, aceasta nu părea nicidecum ca Sămînța. Ea era paiul, deoarece ea era femeia roabă, nu era în promisiune deloc; nimic de a face cu Cuvîntul, doar o purtătoare a Seminței.

⁷⁰ Observați pe Sara, spicul care avea polenul, că națiunea Iudaică a crescut din ea. De acolo, a ieșit din Sara, a născut pe Isaac; prin Isaac, a născut pe Iacob; Iacob a născut pe patriarhi; și prin patriarhi, s-a născut o națiune.

⁷¹ Maria, credința fecioarei, a produs adevărata, Sămînța Cuvînt spirituală făcută trup. Vedeți?

Cele trei femei, trei femei prin care a fost purtată această Sămînță. Una din ele era de fapt o curvie, sub poligamie; a doua era o femeie liberă; și a treia nu a avut nici o afacere de sex deloc, ci prin credință ea a crezut Cuvîntul lui Dumnezeu. Agar, Sara, amîndouă Sara și Agar, erau prin sex; dar Maria era fecioară, prin puterea Cuvîntului promis al lui Dumnezeu. Aceasta-i adevărat.

⁷² Tulpina, Agar (două soții), s-au îndoit de promisiune, dar urmăriți ce a născut aceea. Cînd Agar, a doua soție a lui Abraham, care a fost absolut doar o soție concubină, dar ea a născut un om, dar (ce fel de om era el?) Biblia a spus că el era un "om sălbatic." El trăia din arcul lui, și nici un om nu-l putea birui. El era de neîmblînzit, neconvertibil, neregenerat. El nu putea fi îmblînzit. El era un om sălbatic, deoarece el era din cei contrari Cuvîntului lui Dumnezeu.

Și orice este contrar; orice predicator, orice membru laic, orice biserică, care este contrar față de Cuvîntul lui Dumnezeu; vor produce un grup sălbatic, preacurvar de Hollywood lumesc, și nu pot sta cu Cuvîntul neamestecat, deoarece acesta nici măcar nu este inclus în promisiune. Nu.

⁷³ Sara, soția adevărată a promisiunii, fiind spicul, a născut un om blînd. În răsplătiri, a născut o națiune promisă care a slujit pe Dumnezeu. [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

Dar, Maria, prin nici un sex nicidecum, ci a crezut promisiunea Cuvîntului; cînd ea era o fecioară, neștiind de bărbat. Și Îngerul Domnului a întîlnit-o, zicînd, "Salutare, Maria, binecuvîntată ești tu între femei, căci Dumnezeu este cu tine."

⁷⁴ Și ea a zis, "Cum vor fi aceste lucruri?" Cel... Ea a zis.

⁷⁵ Îngerul a zis, "Duhul Sfînt te va prea umbri."

⁷⁶ Aceasta niciodată nu s-a făcut în toate epocile, dar Maria a crezut pe Dumnezeu. Și ea a spus, "Iată slujitoarea Domnului." Ea a crezut Cuvîntul.

Cum urma ea să aibe aceasta? Ea știa că Agar a avut un copil printr-o dorință sexuală, cu Abraham; și Sara a avut copilul prin dorință sexuală, cu Abraham, copii ai promisiunii; femeia roabă și femeia liberă. Dar aici i se cere să creadă. Aceasta este o contribuție la credința care era în Abraham, care a crezut imposibilul, "Atît timp cît Dumnezeu a zis că aceasta este așa, aceea o face corect."

⁷⁷ Ea l-a crezut pe Dumnezeu, fără să pună la îndoială. Ea a zis, "Iată slujitoarea Domnului. Nu contează cîtă critică trebuie să îndur eu de la lume, să mi se facă după Cuvîntul Tău." Acolo a venit înainte Sămînța veritabilă.

⁷⁸ Sara nu a putut face aceasta, deoarece acesta era sex. Aceasta-i adevărat. Și nici Sara nu putea, deoarece acesta era sex.

Nici biserica nu poate, sub sectarism! Este nevoie de o credință virgină în Cuvîntul lui Dumnezeu să facă o promisiune, să nască copii. Sectarismul nu va naște niciodată Biserica re-născută. Acesta nu o poate face. Acesta va naște ceva înlocuitor. Acesta va naște ceva, ceva care îl imită, ceva care încearcă să fie ca Acesta.

Dar o veritabilă, Biserică născută din nou a lui Dumnezeu crede Cuvîntul lui Dumnezeu în fața oricărui lucru, indiferent de ce este acesta, deoarece este neamestecat. Aceasta este prin promisiunea lui Dumnezeu că vin aceste lucruri.

⁷⁹ Maria, cea adevărată, a zis, prin... -fără sex, a zis, "Facămi-se după Cuvîntul Tău. Iată roaba ta!"

Și ea a născut. Ce a născut ea? Nu un oAm sălbatic; nu o națiune. Ci ea a născut Cuvîntul, Dumnezeu Însuși manifestat în trup; amin, adevărata Sămînță a lui Dumnezeu care a manifestat fiecare promisiune pe care Dumnezeu a făcut-o în Biblie; fără El, nici un om nu poate trăi fără El.

⁸⁰ Ea era sămînța adevărată, ea era dincolo de ta-... ea era pleava care a născut Bobul. Acum, celelalte două erau purtătoare de Viață, numai ca sămînța naturală. Maria... Acum, amintiți-vă, eu am zis că celelalte două... Acum, Maria, nu o faceți pe ea Dumnezeu, așa cum unii oameni încearcă să o facă. Ea nu era un dumnezeu. Nu, domnule. Ea

era numai o purtătoare a Seminței, așa cum erau celelalte; dar, ca și credința în Cuvînt, aduce mai mult către imaginea reală.

⁸¹ Așa cum grăuntele se maturizează, sau grîul. Acesta vine afară, o tulpină; apoi vine înainte, polenul; apoi acesta vine înainte, o pleavă. Dar cînd te gîndești, acea pleavă, dacă tu nu veghezi, aceasta va arăta întocmai exact ca grîul adevărat. Dar cînd aceasta s-a deschis, grîul adevărat este înlăuntru. Aceasta este numai un purtător, iarăși.

⁸² Astfel, voi vedeți, Maria, nu prin sex, ci prin credință; ceva exact ca Acesta. Maria nu era Sămînța aceea. Maria era o purtătoare a Seminței.

El era Sămînța credinței, veritabilă, pentru că Cuvîntul lui Dumnezeu este prin credința pe care El a dat-o lui Abraham. Și numai credința poate să producă ce a spus Dumnezeu că El ar face; credința în Cuvîntul Lui.

⁸³ Observați cu cît mai asemănător cu Lucrul real, Maria a fost, dar ca pleava. Pleava îmbrățișează sămînța în ea însăși și o protejează, și o hrănește pînă cînd ea stă singură, matură. Așa și această epocă a treia a bisericii (a Penticostalilor) s-a maturizat, ținînd acest Bob pînă cînd era timpul să deschidă pleava. Maria, fiind mama lui Cristos, doar un incubator.

El nu a fost sîngele din Maria; El nu era sînge din Iudeu; El nu era sînge din Neideu. El era Sîngele lui Dumnezeu. Dumnezeu a creat acest Sînge. Acesta nu putea fi sex. El nu era nici Iudeu nici Neideu.

⁸⁴ Copilul nu este nici o fărîmă din sîngele mamei. Sîngele vine de la tată. Noi știm că hemoglobina este în bărbat.

Ca un pui, el poate oua un ou, o găină poate; dar dacă ea nu a fost cu pasărea masculină, cocoșul, acesta nu se va cloci niciodată. El este infertil, deși el arată exact ca un ou fertil adevărat. Fiecare natură a acestuia arată la fel, dar el nu are viața în el.

⁸⁵ Acela este felul cu oamenii care declară pe Cristos. Mulți dintre ei arată ca Creștinii, încearcă să se poarte ca și Creștini; dar tu trebuie să-l ai pe Cristos înlăuntru, care este Cuvîntul manifestat, sau acesta niciodată nu se va maturiza într-un Creștin adevărat credincios Bibliei. Acesta va fi întotdeauna ceva denominațional. El nu poate trăi, deoarece acolo nu este Viață în el, ca să trăiască.

Un ou nu se poate cloci, el putrezește chiar în cuib, dacă acesta nu a fost cu-cu pasărea masculină.

⁸⁶ Întocmai ca membri unei biserici. Voi îi puteți dădăci și săi chemați, să-i faceți diaconi și toate celelalte, dar ei vor... voi aveți un cuib plin de ouă putrede dacă ei nu s-au împerecheat cu Perechea. Aceasta este adevărat.

⁸⁷ Purtătoarea, pleava, ea l-a hrănit. Asta-i adevărat. Apoi ea, aceea este, sămînța însăși, trebuie să părăsească pleava, sau pleava trebuie să părăsească sămînța, să aducă sămînța în prezența soarelui, astfel ca ea să se poată coace. Totul într-un model, noi vedem.

⁸⁸ Vedeți aici acum cît de aproape este ea, biserica din aceste zile din urmă, ajunge să arate ca Sămînța Însăși. Priviți cum această denominațiune a Penticostalilor care s-a ridicat în ultimele zile, și noi vom explica aceasta puțin mai tîrziu, vedeți, cum au ajuns ei așa aproape să semene întocmai exact ca Sămînța.

Cînd o pleavă vine afară dintr-un bob de grîu... sau o lamelă de grîu, după ce polenul a căzut înlăuntru acolo în al doilea stadiu și produce al treilea stadiu care este-pleava. Și cum că aceea... Dacă tu nu ești un observator foarte apropiat, nu vei fi în stare să spui altceva decît că grîul adevărat este acolo înlăuntru. Cînd acel grăunte micuț vine înainte, arată ca un bob, dar tu stai jos și deschide-l și tu vei afla că acolo nu este deloc nici un bob. Aceasta este numai o pleavă, un purtător al bobului. Acum, bobul iese afară din aceea. Dar amintiți-vă, că acolo nu mai este nimic după pleava aceea.

Amintiți-vă, acolo nu mai era nici o Sămînță promisă printr-o femeie, nicăieri, după Maria. Și acolo nu mai sînt denominațiuni promise după Penticostali. Aceasta este Răpirea și Mireasa venind înainte de acolo, Sămînța, Cuvîntul făcut manifest din nou.

⁸⁹ Observați, vedeți cît de apropiat seamănă. Matei a zis, Sfîntul Matei 24:24, a zis, că, "Cele două duhuri în ultimele zile," duhul bisericii al poporului bisericii, și Duhul Miresei al poporului Miresei, "vor fi atît de aproape împreună încît aceasta ar înșela chiar pe cei Aleși dacă aceasta era posibil." Așa sînt de aproape.

⁹⁰ Priviți cum a venit aceasta prin tulpină. Acum observați, noi urmează să tipizăm ceva aici.

Luther, în epoca bisericii, de aducere înainte a Seminței Mireasă, era același în Duh. Doar un bob mic de Sămînță, pe care Luther a stat, aceea era justificarea prin credință. El era tocmai modelul lui Agar, tulpina.

Observați, Wesley era modelul Sarei, Filadelfienii, epoca iubirii care a produs spicul. Că în epoca lui Wesley, au existat mai mulți misionari decît în oricare altă epocă pe care noi am avut-o, marea epocă misionară din timpul lui John Wesley.

⁹¹ Dar Penticostalii au reprezentat pe Maria. Maria, ultimul stadiu a Acesteia, acum, ea nu era Sămînța. Totuși, Viața din Sămînță era în ea, dar Aceasta nu s-a maturizat încă. Eu mă simt foarte religios. Aceasta nu s-a maturizat încă. Ea era acolo, dar Ea nu era maturizată.

Așa este aceasta cu epoca noastră Penticostală în care trăim noi! Acolo trebuie să vină înainte un-un Cuvînt al lui Dumnezeu care este în ea, ne denominațional, în afara tărîmurilor acelei denominațiuni.

⁹² Luther a mers la coajă cu primul său cuvânt, "Cel drept va trăi prin credință." Wesley avea două cuvinte, "sfințirea," a doua lucrare hotărâtă a harului. Penticostalii au avut al treilea cuvânt, "restaurarea darurilor." Dar întreaga Sămînță trebuie să vină înainte! Vedeți cum s-au denominat ei asupra unui cuvânt, și un alt cuvânt, și un alt cuvânt?

Dar acolo trebuie să fie Ceva care nu poate fi denominat; aceasta este totalitatea Vieții care este acolo înăuntru, trebuie să se producă pe Sine din nou într-o Mireasă. Acolo nu mai pot fi mai multe epoci ale bisericii după aceasta. Noi sîntem la sfîrșit, frați și surori. Noi sîntem aici. Noi am sosit. Mulțumiri fie lui Dumnezeu! Amin. Acum, noi vedem că aceste lucruri sînt tot atît de adevărate cum pot ele să fie.

⁹³ Totuși noi observăm, apoi, dacă ea fiind spicul, sau... Wesley fiind spicul; Penticostalii fiind apoi pleava, care este următorul stadiu al venirii înainte a Bobului. Dar, frate, soră, tulpina nu este Bobul, nici spicul nu este Bobul, nici pleava nu este Bobul; deși, de fiecare dată cînd se maturizează, aceasta seamănă mai mult cu Bobul.

⁹⁴ Tulpina nu seamănă ca bobul. Apoi ce vine înainte? Spicul, un bulb micuț; acesta seamănă mai mult ca bobul decît-decît seamănă frunza. Ce vine afară după aceea? Pleava; ea deține bobul, ea hrănește bobul.

⁹⁵ Acum priviți înapoi aici la promisiunea pe care Dumnezeu i-a făcut-o lui Abraham, despre "Sămînța ta," spiritual vorbind. Oricare din noi cunoaște aceasta. El vorbea despre Cristos, nu Isaac; prin Sămînța credinței lui.

⁹⁶ Observați, prima era printr-o femeie roabă, care nu seamănă nimic ca cea promisă. Dumnezeu nu trebuie să-și ia Cuvîntul Lui înapoi pentru nimeni. Dumnezeu a spus cum o să vină aceasta, și acela este felul cum va veni. Dar, Sara, fiind o reprezentantă a bisericii, model al bisericii, aceasta (ea) a aflat acolo, că ea a spus, "Păi, eu cred că aceasta este puțin prea fenomenal. Eu nici măcar nu pot să cred în aceasta, așa că dute și ia-o pe Agar și ia-o de nevastă." Vedeți, acolo, tulpina aceea nu seamăna ca cea promisă, deloc.

Dar cînd Sara a venit înainte, acum, aceea arăta destul de bine. Aceasta arăta cu mult mai mult ca promisiunea acolo, dar totuși aceasta nu era promisiunea veritabilă. Deoarece, Israel, în Isaac, a eșuat și a negat Sămînța veritabilă cînd Ea a venit înainte. Aleluia! (Nu vă agitați; nu fugiți. Aceasta nu vă va vătăma.) Au negat Sămînța, L-au răstignit, și L-au atîrnat pe o cruce!

⁹⁷ Întocmai cum a spus Pavel aici, "Nu a-sămînța-femeii libere... sau femeia roabă a persecutat Sămînța femeii libere?"

Și tot așa persecută sămînța denominațiunii pe Bobul original. Aceasta trebuie să fie întotdeauna în felul acela. Ele nu vor fi moștenitoare împreună. Ele nu sînt asociate împreună. Ele sînt absolut două promisiuni diferite, două timpuri diferite, două popoare diferite, întru totul. Una este Mireasa, și cealaltă este o biserică. Nici o comparație, deloc, cu ele.

⁹⁸ Dar totuși ele nu sînt Sămînța care a fost promisă să vină. Nici Sara nu era, nici nu era... Și nici nu era Agar, nici Sara nu era, sau-sau nici Maria, nu era Sămînța.

Maria nu era Sămînța. Ea a fost o purtătoare a Semînței, dar ea a hrănit-o, a adus-o afară din pîntecele ei. Întocmai ca pleava, a adus din pîntecele ei Sămînța reală, dar pleava nu este Sămînța. Aceasta numai... Ea este mai aproape de Sămînță. Ea este înfășurată în jurul Semînței.

Înapoi de tot în tulpină, viața este răspîndită peste tot prin tulpină. Și cînd aceasta vine la polen, ea este adunată în jos mai aproape. Dar cînd aceasta vine la pleavă, ea este chiar acolo jos ca sămînța, și o formează aproape ca și sămînța.

Isus ne-a spus ce va fi în ziua din urmă, "Va fi atît de apropiat încît ar înșela chiar pe cei Aleși dacă este posibil," dar apoi Sămînța apare de acolo. Și pleava, Viața părăsește pleava. Iar pleava este un purtător, și aceea este întocmai exact ce au fost denominațiunile noastre, un purtător; Luther, Wesley, Penticostalii. Și acum este timpul ca Sămînța să vină înainte. Observați, observați, doar...

⁹⁹ Ea nu era Sămînța. Maria nu a fost. Doar o pleavă, spic, și tulpină, purtătoare a unei părți din Cuvînt, nu tot Cuvîntul!

Luther a avut justificarea; Wesley a avut sfințirea; Penticostalii au avut restaurarea darurilor. Dar cînd Cuvîntul vine...

Acum, ei puteau produce aceea, ca, justificarea va salva pe un om. Voi credeți aceasta? Sigur, aceea a fost un purtător al Cuvîntului, întocmai la fel cum cred eu că tulpina este o parte din grîu. Sigur, ea este, dar ea este purtătorul. Ea nu este Viața.

Apoi a venit sfințirea. Cîți credeți în sfințire? Voi credeți Biblia, voi trebuie să credeți. Sigur. Totuși încă nu este aceasta; este ceva mai mult parcă; aceasta este cu două cuvinte mai mult.

Dar apoi vin Penticostalii, restaurarea darurilor. Vorbirea în limbi, ei numesc aceasta dovada inițială a Duhului Sfînt. Vorbirea în limbi, acolo, ei numesc asta dovada inițială, care a adus înainte (ce?) pleava, dar ei s-au denominat.

Dar cînd voi veniți să spuneți, "Eu și Tatăl Meu sîntem Unul," și lucrurile astealalte, atunci pleava se trage la o parte de Acesta. Dar adevărata, Biserică Mireasă veritabilă va aduce înainte întregul Cuvînt al lui Dumnezeu, în plinătatea Lui în Taină, căci El este același ieri, azi, și în veci.

Observați, în pîntecele Mariei era Sămînța.

¹⁰⁰ Dar cînd Sămînța a fost născută, Aceasta a zis, "Eu vin să fac voia Celui care M-a trimis. Eu și Tatăl Meu sîntem

Unul. Dacă Eu nu fac lucrările Lui, să nu Mă credeți." Acolo era Sămînța. "Care dintre voi Mă poate condamna de necredință? Ce a promis Biblia că Eu o să fac, Eu am făcut. Dumnezeu a adevărit aceasta prin Mine," a spus El. "Cine poate să-Mi spună acum?" Vedeți?

Dar, Sămînța în Maria, pleava, ea era aproape să fie Aceasta, dar ea nu a fost. Ea era încă în pîntece.

¹⁰¹ Observați, în epoca Penticostală. Prin epoca Luterană, prin epoca Wesleyană, a fost același lucru prin această epocă Penticostală.

Acum observați. Dar la deschiderea celor Șapte Peceți, Apocalipsa 10, Cuvîntul deplin urmează să fie născut în manifestare din nou, și adevărit de Duhul lui Dumnezeu, în deplină tărie așa cum era Acesta cînd El era aici pe pămînt; manifestat în același fel, făcînd aceleași lucruri pe care le-a făcut El cînd El era aici pe pămînt. Amin! Evrei 13:8, zice, "Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci."

În Sfîntul Luca 17:30, Isus a zis, "În zilele din urmă, așa cum a fost în zilele Sodomei, cînd Fiul omului se va descoperi pe Sine din nou, va fi același lucru."

¹⁰² Lumea este într-o stare de Sodomă. Și Biserica a mers în Sodoma, cu aceasta, ca Lot și soția lui.

Și eu zic că există o Biserică Aleasă undeva în această lume, care se trage afară și este pusă deoparte din lucrurile acelea, și manifestarea lui Dumnezeu i-a atras atenția Ei. Noi sîntem în zilele din urmă.

¹⁰³ Pleava și-a dat înainte Tăria ei în Sămînță. Aceasta a mers înainte afară; ea a fost o pleavă bună, dar ea și-a servit timpul ei. Vedeți, acesta este Cuvîntul Mireasă al Cuvîntului Mire!

¹⁰⁴ Sămînța naturală a lui Abraham, a lui Isaac, și Iacob, și... Sau, sămînța naturală, mai degrabă, a lui Ismael, sămînța naturală a lui Isaac, și așa mai departe, au trebuit să meargă în pămînt, pentru ca să-să aducă afară pe astalaltă, să-l aducă afară pe Isus.

Și așa trebuie toate astealalte, semințele trebuie să se usuce... eu vreau să spun, pleava trebuie să se usuce, și polenul trebuie să se usuce, și totul moare, astfel ca Sămînța să se poată produce pe Sine. Acesta este felul cum era în fiecare epocă.

¹⁰⁵ Denominațiunile au fost purtătoarele unei părți din Acesta, partea care este Cuvîntul, pentru că acesta a fost ascuns de reformatorii înțelepți, sau... pecetluit deoparte de ei, pînă cînd apare epoca Vulturilor. Biblia a spus așa. Da, domnule. Deoarece, ni s-a promis aceasta în Maleahi 4. Exact, ni s-a promis.

"El a ascuns Aceasta de ochii celor înțelepți și pricepuți."

¹⁰⁶ Așa cum tocmai am mers prin Cartea Apocalipsei, noi aflăm că fiecare, toți trei dintre acei mesageri ai acelor animale care au mers înainte; fiecare s-a potrivit cu Luther întocmai corect, fiecare a așezat pe celălalt întocmai cum trebuie, care este boul și diferitele animale din Biblie; ei au mers înainte în justificare, sfințire, chiar în Penticostali. Dar al patrulea era un vultur, aceasta-i adevărat, și prin epoca aceea Dumnezeu a ridicat Aceasta. Astfel aceasta trebuia să vină prin acea epocă ca să fie corect, da, domnule, promisiunea vulturului fiind împlinită de-de Maleahi 4.

¹⁰⁷ Isus nu era din Maria, dar a venit prin Maria, ca și Viața prin pleavă.

¹⁰⁸ Acum, mulți dintre voi frați Catolici buni de aici, sau surori, în seara aceasta, poate vă gîndiți că Maria a fost "mama lui Dumnezeu," așa cum spuneți că ea era. Cum putea să fie ea mama lui Dumnezeu, și Dumnezeu nu avea nici început și nici sfîrșit? Vedeți? Cine a fost Tatăl lui Dumnezeu, atunci, dacă ea a fost mama? Vedeți?

El a fost creatorul ei, și ea nu a fost creatorul Lui. El s-a creat, pe Sine, în pîntecele Mariei, nu creația ei proprie. Acesta era El, creat, El însuși. El nu era din ea, dar ea era din El. Aceasta-i adevărat. Biblia ne învață, că, "Toate lucrurile au fost făcute de către El," vedeți, "și nimic nu a fost făcut decît ce a fost făcut de către El." Astfel cum putea El... Cum ar avea El o mamă, cînd El era Dumnezeu Însuși?

¹⁰⁹ Acum noi vedem aici descoperirea adevărată a simbolului adevărat. Acolo sînt trei femei purtătoare ale seminței naturale, pînă la aceea maturizată în Isus. Cum Ismael nu a putut să fie, pentru că el s-a născut, într-adevăr, în ceea ce noi ne-am gîndi astăzi, în afara căsătoriei, pentru că el era fiul unei femei roabe. Apoi a venit ceva mai mult ca El, ca Isus, care a ieșit din Isaac; dar aceasta încă nu era, pentru că acesta s-a născut din sexul dintre Sara și Abraham. Dar apoi a venit Maria, prin nașterea fecioarei, l-a produs pe Isus Cristos. Aceasta-i adevărat. Dumnezeu, Cuvîntul, s-a făcut trup.

¹¹⁰ Acum priviți. Acolo erau trei femei. Acolo sînt trei femei simbolizate aici, biserici. Femeile întotdeauna simbolizează bisericile. Înseamnă, trei epoci denominaționale, purtătoare, care de asemenea trebuie să moară și să se usuce, întocmai cum face pleava și așa mai departe, să facă loc pentru Sămînță. Sămînța nu poate să ajungă bine, nu se poate coace, mai degrabă, pînă cînd pleava, tulpina, și frunzele, sînt toate uscate. Aceasta este adevărat. Aceasta vlăguiește fiecare fărîmă de Viață, din ele, afară; amin; totul ce a fost, este aceasta, plus.

¹¹¹ Nu o poate face! Acum este timpul Seminței, sau timpul Miresei. Pleava este moartă. Pleava este uscată. Timpul Cuvîntului virgin... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... neatins. El este un virgin, amintiți-vă, un timp al Cuvîntului virgin. Dacă voi L-ați pune în mîinile unei denominațiuni, Acesta sigur nu o să fie virgin; Acesta va fi mînuit de oameni, la timpul cînd ajungeți la El. Dar Biserica lui Dumnezeu nu este atinsă de denominațiune. Aleluia! Acesta este un Cuvînt al lui Dumnezeu născut virgin făcut manifest, Isus Cristos același țeri, azi, și în veci. Aleluia! Cît, cît de

minunat! Eu Îl iubesc. Eu Îl cred. Eu știu că Acesta este Adevărul. Acesta nu va fi atins. Acolo nu va fi nici o mînuire denominațională de om în Nașterea virgină a Miresei. Nu, domnule! Ei i se-ei i se poruncește de către Dumnezeu să iese afară din așa ceva. "Nu atingeți lucrurile lor necurate, să deveniți corbi."

¹¹² Tocmai îmi amintește. Așa cum veneam de la Phonix zilele trecute, venind spre Tucson, de la adunare, Duhul lui Dumnezeu mi-a atras atenția la ceva; așa cum eu și soția mergeam împreună, vorbind, și copiii dormeau în spatele mașinii, făcîndu-se tîrziu. Mi-a atras atenția la un șoim, și eu l-am privit pe șoimul acela puțin și l-am studiat. El era tocmai un model al bisericii de astăzi.

¹¹³ Acum, șoimul, așa cum noi toți știm, și-a pierdut identificarea creațiunii lui originale. Aceasta-i exact corect. Odată el era similar cu un vultur, fratele lui mai mare; un șoim era. Dar acum el nu mai zboară pe ceruri, să-și vîneze mana lui cerească, ci el a devenit moale. El nu mai zboară pe cer. El sare pe pămînt, ca un corb; se așează pe un stîlp de telefon; țopăie înainte, vîndînd după iepuri morți. Șoimul n-a fost făcut să facă aceasta. Nu, el a fost făcut să fie similar cu un vultur.

Acum, asta este întocmai ca biserica. Ea a fost făcută similar cu vulturul. Ea trebuia să-și ia locul în cele Cerești. Dar, în loc de asta, ea a devenit moale. Ea nu mai zboară în necunoscut, în albastru. Nu, domnule. Ea depinde de căile ei moderne, de adoptare, de educație, și teologie, în ceva denominațiune făcută de om; căutînd după o grămadă de iepuri morți, putrezi pe jumătate, pe care altcineva i-a avut. Aceasta-i adevărat. Țopăind înainte pe pămînt acum, voi vedeți, aceasta-i adevărat, un șoim. Vedeți, aceasta este ceea ce spune.

Vulturul nu s-a schimbat nici un pic. El rămîne un vultur.

¹¹⁴ El nu se înalță în ceruri, un șoim nu se înalță, mai mult, săși prindă mana lui proaspătă acolo sus, ci el depinde de ceea ce poate găsi deja mort. Un șoim nu știe cum; ei zic că el trebuie să ajungă pe pămînt. Dar urmăriți un șoim bătrîn astăzi. Mergeți în jos de-a lungul drumului, voi vedeți sîrmele de telefon stînd pline cu șoimi, să vadă dacă el poate găsi ceva-ceva care este omorît, un fel de ceva putred. El a ajuns astfel încît el nu are aripi îndeajuns să zboare. El este... Primul lucru pe care îl știți, că el va fi pe pămînt, întru totul, prins de pămînt deoarece el s-a înmuiat. El nu-și folosește tăria lui, mai mult, pe care Dumnezeu i-a dat-o.

¹¹⁵ Identificarea lui specială era să navigheze în ceruri și să urmărească de acolo jos, dar acum el ajunge jos dedesubt și nici măcar nu mai poate privi sus. El își are gîndul la iepuri morți, să afle ce poate el găsi pe drum; ceva dihor, oposum, sau ceva peste care a trecut cineva. El nu este un vultur, dar el este ceva asemănător cu el.

Întocmai ca biserica care depinde de hrana sa pentru educație și așa mai departe, o dietă moartă care a murit cu ani în urmă, prin Luther, și Wesley, și Penticostalii, și-s duși înainte, el a mîncat. El privește înapoi după ceva crez făcut de oameni; în loc să zboare sus în cele Cerești ale Cuvîntului, unde, "Toate lucrurile sînt posibile pentru cei ce cred."

¹¹⁶ El a luat obiceiurile unui șorecar. Lucrurile acelea moarte au fost lăsate pentru corbi, lumea. Educațiile și așa mai departe în felul acesta, au fost lăsate pentru lume, nu pentru Biserică. El este așa de moale că el nu... Acesta nu mai este robust. El nu mai poate să ajungă sus în cele Cerești robuste, unde, "Toate lucrurile sînt posibile celor ce cred."

El se așează înapoi, și zice, "Păi, Doctor *Așa-și-așa* a zis anumite... Denominațiunea mea nu crede Aceasta în acest fel." Oh, tu șoim pervers, care te temi să te avînti asupra promisiunilor lui Dumnezeu!

Tu zici, "Păi, zilele minunilor au trecut."

¹¹⁷ Tu ești moale. Ție ți-e frică să-ți iei aripile și să zbori acolo. Și tu ai venit prea moale pentru o adunare de rugăciune? Ai ajuns la un loc încît ți-e frică să stai peste zece minute la altar?

¹¹⁸ Țopăie înainte ca un corb, mîncînd hoit mort pe pămînt! Da, domnule. El este prea moale să ia spațiile aspre, mai mult. Țopăie ca un corb, și mîncă hrana corbilor. Asta este el. Asta-i adevărat. Pînă cînd, el a început să arate ca un corb. El se comportă ca un corb. El nu mai este un șoim ca nimic. Dacă el este mai mult ca un corb atunci el este un șoim. Un șoim ar trebui să navigheze; nu să șadă pe un stîlp de telefon și să urmărească după un iepure mort, și atunci coboară acolo și să sară în sus și-n jos pe drum ca un corb. Vedeți?

¹¹⁹ Acesta este cam felul cum îl are biserica astăzi. "Ce folos să mergi sus Acolo și să navighezi în jur, cînd eu pot obține iepuri aici?" Dar ei sînt morți. Ei sînt putrezi. Ei sînt contaminați. O dată, ei erau buni; așa era și învățătura Luteranilor, Wesley, și Penticostalii. De ce mîncăți voi ca un corb? Acolo cădea mană nouă în fiecare noapte, afară din cele cerești, pentru copiii lui Israel așa cum ei călătoreau; orice rămînea era contaminat. Noi obișnuiam să zicem, pe la țară, "au intrat viermi în aceasta." Există prea mulți din acei viermi în experiențele noastre de azi, religiile noastre depind de ceea ce a spus altcineva, ce altcineva a spus, și, "Promisiunea este pentru vreo altă epocă."

¹²⁰ Un om a venit la mine nu de mult, un predicator Baptist, sus acolo în casa mea, și a spus, "Tu știi," spunea, "eu-eu doar vreau să te corectez cu ceva."

Eu am spus, "Ce?"

A spus, "Tu încerci să înveți o Învățătură apostolică aici în această epocă." A zis, "Epoca apostolică a încetat."

¹²¹ Eu am spus "Cînd?" Vedeți? "Eu îți voi spune cînd a început, iar tu să-mi spui cînd a încetat." Am spus, "Crezi tu Cuvîntul?"

El a spus, "Eu cred."

¹²² Eu am spus, "În ordine. Acum, în Ziua Cincizecimii, crezi tu că atunci este cînd a început epoca apostolică?"

El a spus, "Eu cred."

¹²³ Am spus, "Atunci, vorbitorul, Apostolul Petru, a spus aceste cuvinte."

Și amintiți-vă, Isus a spus, "Oricine va scoate un Cuvînt afară din Acesta, sau adaugă un cuvînt la Acesta, partea lui va fi luată din Cartea Vieții," acela este un predicator sau cineva care aveau numele lor în Carte.

Am spus, "Petru a zis, 'Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos spre iertarea păcatelor, și voi veți primi darul Duhului Sfînt. Pentru că promisiunea este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru acei ce sînt departe acum, oricît de mulți îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.' Cînd a ieșit aceasta afară atunci? Ea a fost întotdeauna înăuntru."

Aceștia sînt o grămadă de șoimi care au ajuns să fie șorecari, și țopăiesc în jur pe alte hoituri moarte, vreo altă epocă a omorît pentru ei. Corect. Nu mană proaspătă din Ceruri, mai mult. Ei nu O vor. Ei nu sînt... Ei nu pot avea o adunare de rugăciune. Nu sînt vulturi, de la început; moi, nu robuști; doar țopăie în jur.

¹²⁴ Așa este denomiinațiunea noastră modernă, a depins de educație la ceva teologie făcută de om, ca să explice toate aceste Lucruri la o parte, și ei acceptă asta. Ei nu vor lua Cuvîntul care a spus, "Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci." Ei nu vor lua Maleahi 4. Și el nu va lua toate aceste alte promisiuni care aparțin de această zi, și a spus cum epoca bisericii. Cum a spus profetul, "Va fi Lumină în timpul serii," ei nu iau Aceasta. Ei vor să țopăie în jur peste ce a ucis vreo organizație Penticostală, cu o sută de ani în urmă, mîncînd din o mană pe jumătate putrezită. Asta-i adevărat. Ea nu este bună.

¹²⁵ Observați, biserica este așa de carnală, încît se hrănește dintr-un hoit lumesc, lucruri moarte ale lumii, întocmai cum fac corbi. Politica bisericii, ei nu lasă pe Duhul Sfînt să trimită un om la o biserică; ei trebuie să aibe o politică și să vadă dacă denomiinațiunea urmează să-l primească sau nu. Aceasta-i adevărat. Ei sînt ca lumea. Ei se îmbracă ca lumea. Ei arată ca lumea. Ei acționează ca lumea. Ei sînt corbi, ca lumea. Ei sînt leneși, moi, compromițatori. Aceasta-i tot ce este de ei. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori – Ed.]

Ați văzut vreodată un vultur să compromită? Nu, domnule.

Nu există compromitere în el. Nici un Creștin veritabil nu o face. El nu este moale. El va căuta pînă cînd el Îl găsește. Amin. Da, domnule. El își va găsi Hrana lui. El vrea Mană proaspătă. El va merge acolo jos și va săpa pînă cînd el Îl va afla. El va zbura mai sus și mai sus. Dacă acolo nu este nimic în valea aceasta, el se va ridica puțin mai sus. Cu cît mergi mai sus, cu atît poți vedea mai mult. Astfel este timpul ca vulturii din această zi să ajungă să zboare mai înalt, să sape în promisiunile lui Dumnezeu, nu să trăiască cu hrana corbilor care a fost omorîtă cu ani în urmă; iese afară din ea.

¹²⁶ Politica, votînd înăuntru și votînd afară, zicînd *aceasta, aceea, sau cealaltă*, și Duhul Sfînt nu mai are dreptul de trecere în biserică nicidecum. Nu mai sînt adunări de rugăciune, nu mai sînt căzniri cu Dumnezeu să îplinească Cuvîntul Său! Nu mai se crede căci Cuvîntul este încă același ieri, azi, și în veci! Ei doar se fac corbi, au o denomiinațiune, își pun numele în carte; și au ajuns leneși și moi, și se așează înapoi acolo înfulecîndu-se cu vreun fel de hoit mort. Și, apoi, se presupun să fie cel puțin un șoim care este un frate similar vulturului, profetul care a adus Cuvîntul adevărat și L-a manifestat.

¹²⁷ Se bizuiesc pe o teologie pe jumătate putredă, făcută de om. Unde obține el aceasta? În ceva coală de program de școală Duminicală făcută de om, ce vreun educator a omorît pentru el în urmă în ceva seminar, îi spune că, "Zilele minunilor au trecut. Acolo nu a fost un astfel de lucru ca botezul Duhului Sfînt. Toată Aceasta este fără sens." Voi vreți să-mi spuneți că un vultur ar mînce aceasta? El n-ar putea face asta. Nu, domnule.

¹²⁸ Nici un Creștin nu va mînce din acel hoit mort din doctrine și lucruri vechi denomiinaționale. Ei vor Cuvîntul lui Dumnezeu, proaspăt, promisiunea din ceasul acesta. Dumnezeu a promis iepuri în zilele lui Luther. El a promis alte lucruri în zilele celorlalți. Dar acum El ne-a promis o Masă patrată plină, Meniul plin de șapte feluri, pentru că toate cele Șapte Peceți sînt deschise, și totul este gata pentru Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru acei care pot primi! ... ? ...

¹²⁹ Șoimii țopăind ca șorecarii. Oh, doamne! Gîndiți-vă la aceasta, cît de critic, păi-păi, este ceasul. Întocmai cum șoimul și-a pierdut demult identificarea lui ca șoim, așa și-a pierdut demult biserica identificarea ei ca un frate (pasăre) mai mic al vulturului, profeții lui Dumnezeu.

Odată purtătorul unui cuvînt adevărat, justificarea; apoi el a devenit un purtător al sfințirii; apoi el a devenit un purtător al botezului Duhului Sfînt, restaurarea darurilor. Dar apoi cînd el merge și continuă să meargă înapoi, încearcă să mănînce ceva, mană dintr-o altă zi, ea este putredă. Ea nu este bună.

Un vultur veritabil din această zi știe că aceea a fost în regulă. Dar noi avem aceea, plus, pînă cînd Isus Cristos se face manifestat în plinătatea puterii Lui, așa cum El a promis în această zi din urmă.

¹³⁰ Ea este acum o pleavă uscată. Ea s-a dus; Duhul lui Dumnezeu a trecut prin ea, este adevărat. Și nu va fi, ea nu va fi moștenitoare cu o Sămînță Cuvînt adevărită. Ea sigur nu va fi. Ea nu va fi în Răpire. Ea va fi o membră de biserică, poate să vină sus în a doua înviere, să fie judecată conform cu ceea ce ea a auzit.

Dacă tu ești aici în seara aceasta, și ești doar un membru de biserică, ce va fi judecata ta, cînd noi toți trebuie să stăm

acolo și să mărturisim că tu ai auzit Adevărul? Vedeți?

Ea nu mai zboară în albastru, în necunoscut, înspre supranatural, unde Puterile și înălțimile, și promisiunile Cuvîntului Etern al lui Dumnezeu sînt făcute posibile, "toate lucrurile pentru cei ce cred." Ea nu va crede Asta, a spus ea. Ea cade drept înapoi pe firul de telefon, și zice, "Denominațiunea mea zice că iepurii sînt în regulă." Deși ei au viermi în ei, dar, totuși, "Ei sînt în regulă," vedeți. Ea depinde de aceea.

¹³¹ Penticostalii sînt ca și sora ei corb denominațional, șezînd acum în mari "scaune de sfat al celor necredincioși," desigur, ascultînd la căpeteniile ei politice lumești, hrînind-o cu hrana corbilor din iepurii morți, din ceva care a trecut, cu cincizeci de ani în urmă. Aceea este starea bisericii Penticostale. Oh, doamne!

¹³² Întocmai cum Sara a încercat să aducă promisiunea supranaturalului prin-prin alegerea manuală a Agarei, așa a făcut și biserica, încercînd să aducă o trezire. Marii noștri evangheliști de-a lungul țărilor astăzi, "O trezire în timpul nostru! O trezire în timpul nostru! Voi toți Metodiștii, Baptiștii, Penticostalii, toți veniți împreună." Cum puteți voi avea o trezire de Mană proaspătă pe un vechi, mort, al corbilor... ? ... Cum o puteți voi avea, trezire în timpul nostru?

Trezirea va fi așa de mică încît ei niciodată nu vor ști că aceasta s-a întîmplat vreodată."

¹³³ Penticostalii au zis, "Oh, acolo urmează să se întîmple un lucru mare."

Acesta se întîmplă, și ei nu știu aceasta. Vedeți, acesta este el. Vedeți? Da, domnule. "Căci unde este Sfîrful, acolo se vor aduna vulturii," tot aștî de sigur cum este lumea. Vedeți? Aceea este ceea ce a spus El. Ce este Sfîrful? Cuvîntul. El este Cuvîntul, Sfîrful, Cristos! "Cristos în voi," același ieri, azi, și în veci. Cît este de adevărat Aceasta!

¹³⁴ Sara, încercînd să obțină toate promisiunile împlinite, voi vedeți, într-o mare... ca biserica de astăzi, "o mare trezire în timpul nostru," (prin ce?) printr-o promisiune pervertită. Cum o veți face voi, cînd Dumnezeu niciodată nu a binecuvîntat o organizație?

El niciodată nu a folosit o organizație. Cînd un mesaj a mers înainte, și ei s-au organizat, ea a murit chiar acolo. Eu provoc pe orice istoric să-mi arate unde s-a ridicat vreodată aceasta din nou. Ea a murit chiar acolo și a rămas chiar acolo. Dumnezeu doar s-a mutat drept înainte afară din acea purtătoare, într-o alta; drept înainte afară din Luterani, în Metodiști; drept înainte afară din Metodiști, în Penticostali; acum El s-a mutat drept afară din Penticostali, în Sămînța.

¹³⁵ Deoarece, aceasta trebuie să fie Sămînța. Voi nu puteți învinge natura. Acolo nu este, nu există nimic altceva ca aceasta să se întîmple decît Sămînța, așa că Sămînța se va produce pe Sine. El este același ieri, azi, și în veci; același Sfîlp de Foc, arătînd aceleași semne, aceeași Putere, același Dumnezeu, aceleași minuni, același lucru, a adevărat Cuvîntul și Biblia, întocmai exact. El este același ieri, azi, și în veci. El conduce, în seara aceasta. Dumnezeu să ne ajute să vedem Aceasta și să credem Aceasta! Sigur!

¹³⁶ Vedeți, Sara, biserica, a ales-o pe Agar. Aceasta nu a mers. A mers? Nu. Grupul ei selectat manual nu va merge astăzi, oricum. Doctori, și Ph.D-uri și L.L.D.-uri, nu o fac. Toți purtătorii eșuează.

Luther a eșuat, ca și Agar. Ce a făcut Agar? Agar a dat pe fiul ei la sînul altei femei (este adevărat?), să-i crească copilul. Agar a făcut aceasta; și-a dat fiul ei, singurul ei fiu, la sînul altei femei (nu mama lui), să-l crească. Acesta este același lucru pe care Luther l-a făcut cînd el și-a dat fiul lui, justificarea, acolo la o denominațiune să se ocupe de el, aceasta este exact, să-l crească.

¹³⁷ Wesley a eșuat în același fel ca și Sara, îndoindu-se de Nașterea supranaturală fiind botezul Duhului Sfînt, așa cum a făcut Sara la stejar. Cînd Wesley a fost prezentat la supranatural, cînd epoca Penticostală a venit înainte și Wesley a fost prezentat la vorbirea în limbi și toate Acestea, ei au rîs și și-au bătut joc de Aceasta. Voi toți biserica lui Cristos, și voi, așa numiții, și voi Baptiștii, și Prezbiterienii, fiecare dintre voi, v-ați ridicat nasul în sus, la Aceasta, și ați plecat de la Aceasta. Corect. Ce ai făcut tu, Wesley? Tu ți-ai vîndut copilul la o organizație, și el a murit și a pierit. Aceasta este exact corect.

¹³⁸ Dar, Cuvîntul, Cuvîntul adevărat a mers drept înainte. El nu a stat în organizația aceea. El s-a mutat drept înainte în penticostali, și a luat ceva mai mult cu el. Acesta era un Fiu mai maturizat, ca și Sămînța care a căzut în pîntece; și, după o vreme, El a început în șira spinării, apoi să aibă plămîni, și avea cap și picioare.

Și, după o vreme, El a ajuns la un loc unde El a fost născut. Aceasta-i adevărat. Astfel, așa a fost maturizată Biserica, în același fel.

¹³⁹ Wesley ș-a îndoit întocmai exact ca Sara la copac. Ea a zis... Cînd Îngerul Domnului, un om, îmbrăcat ca un... Sau, un Înger, Dumnezeu, era acesta, Însuși. Elohim, îmbrăcat ca un om, a stat acolo cu praf pe hainele Lui, și a spus că El a dat promisiunea; după ce Sara era în vîrstă de nouăzeci de ani, și Abraham o sută.

Și Sara a rîs în mîneca ei, și a zis, "Cum poate să fie aceasta, cînd Abraham și eu nu am avut, păi, noi nu am fost ca oameni tineri, relații de familie, poate de douăzeci de ani." Ea era aproape în vîrstă de o sută de ani. A zis, "Eu, să am plăcere cu domnul meu, eu bătrînă, și el bătrîn, deasemeni? Și cursul vieții lui este mort, și pîntecele meu este uscat. Sînul meu s-a dus; venele de lapte sînt duse. Cum pot eu să-l am?"

¹⁴⁰ Dumnezeu a zis, "Eu l-am promis. El vine, oricum!"

¹⁴¹ Așa a făcut Wesley. "Cum putem noi accepta acele vorbiri în limbi, și vindecare Divină, și altele. Aceasta nu este pentru noi în ziua aceasta."

¹⁴² Dumnezeu a zis, "Eu am promis, În zilele din urmă Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura." El a promis să o facă, și El a mers înainte și a făcut-o, oricum. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Și biserica Wesleyană, cu toate surioarele ei polen de Bapțiști, Prezbiterieni, și biserica lui Cristos, și Nazarineni, Sfințenia Pelerinilor, și Frații Uniți, și cîți alții, au murit drept cu aceasta. Iar Biserica s-a mișcat înainte.

Acum ce au făcut Penticostalii? Se organizează, întocmai ca pleava. Ea a făcut același lucru. Ea s-a organizat împreună, s-a stabilit înăuntru ca o pleavă. Asta-i adevărat.

¹⁴³ Penticostalii erau ca Maria. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... sărbătoarea penticostală, priviți ce a făcut Maria. Ce a făcut Maria greșit? La o sărbătoare penticostală, odată, ea a fost de față cu un grup de demnitari, preoți. Când, Fiul ei, ea nu L-a putut găsi nicăieri. Și a mers înapoi, călătorie de trei zile.

Ea L-a părăsit. Ca biserica modernă de astăzi, cam de trei ori cinci, sau douăzeci și cinci, au părăsit biserica, cam cu cincizeci de ani în urmă, sau șaptezeci și cinci.

¹⁴⁴ L-a părăsit la sărbătoarea penticostală. Maria s-a dus înapoi cu Iosif, trei zile, căutîndu-L. Ea îl căuta pe El; nu L-a putut găsi.

Ea L-a găsit. Ce a găsit ea? Ea L-a găsit în templu, discutînd Cuvîntul lui Dumnezeu cu preoții. Și chiar în fața acelor preoți, acei demnitari, Maria a lăsat cortina să cadă. Ea a făcut exact lucrul pe care ea nu ar fi trebuit să-l facă.

O numesc pe ea, "Dumnezeu; mama lui Dumnezeu"? O mamă se cuvine să aibă mai multă înțelepciune decît fiul ei.

Și ea a zis, "Tatăl tău și eu Te-am căutat cu lacrimi, zi și noapte." Ah! "Tatăl tău și eu," pretinzînd că nașterea nu a fost supranaturală, că Iosif era tatăl lui Isus. Ea a negat nașterea supranaturală.

Penticostalii au luat vorbirea în limbi. Ei au negat Nașterea Cuvîntului. Aceea este exact ceea ce ei au făcut. Ei vor lua doar atît de mult din Acesta, dar nu vor lua restul din El. Ea a negat Nașterea Cuvîntului, întocmai cum a făcut Maria. Dar, priviți, acolo nu vor mai fi mai multe organizații după Aceasta.

¹⁴⁵ Urmăriți Cuvîntul Însuși, deși, în vîrstă de doisprezece ani, doar un lucru mititel înapoi în pleavă, El a zis, "Nu știi tu că Eu trebuie să fiu în lucrul Tatălui Meu?" Cuvîntul a corectat biserica, chiar acolo.

¹⁴⁶ "Pentru ce faci tu toate aceste lucruri? Tu știi că tu nu poți face *aceasta*. Noi vom închide ușile noastre; noi nu te vom lăsa să intri."

¹⁴⁷ "Căci nu știți voi că Eu trebuie să fiu în lucrul Tatălui meu?" Vedeți? Sigur, sigur, adevăratul supranatural!

¹⁴⁸ Încîntată, ea doar L-a pretins să fie fiul lui Iosif, doar un om. Sau, ce au făcut Penticostalii, doar au pretins că El este "unul din trei." Iuh! Eu știu că aceasta rănește, "unul din trei." Dar El era toți trei, în Unul. Dar Penticostalii, "Oh, da, El este Fiul Tatălui, al Duhului Sfînt, atunci..." Oh, doamne!

Dar realul, Cuvînt adevărat vorbește chiar, și zice, "Ei nu sînt trei de ei. Există numai unul din ei." [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Amin. Voi nu cunoașteți Cuvîntul lui Dumnezeu? Nu faceți aceasta trei din ei; ci Unul.

¹⁴⁹ Observați, acolo nu va mai fi nici un purtător, biserici mamă, denominațiuni, după această pleavă purtătoare.

¹⁵⁰ Deoarece, după pleavă, acolo nu mai este, nimic rămas pînă atunci decît numai Bobul. Este asta adevărat? Acesta trebuie să fie Bobul. El trebuie să fie același fel care a mers în pămînt, Isus Cristos același ieri, azi, și în veci, un Duh vine peste Mireasă să facă aceleași lucruri pe care le-a făcut El. Vedeți? Aceasta este reproducerea din nou a Bobului.

¹⁵¹ Cuvîntul, deși tînăr, a vorbit pentru Sine, "Și nu știți că Eu trebuie să fiu în lucrul Tatălui Meu?" Ah!

¹⁵² Acolo este secretul Mesajului acum, întocmai exact, "lucrul Tatălui." Care este lucrul Tatălui?

Ați putea să vă gîndiți care era lucrul Tatălui, în El? Să împlinescă ce a zis Isaia, "O fecioară va zămisli." A împlinit ce Isaia, a zis din nou, "Ologul va sări ca un cerb," și toate lucrurile acestea vor avea loc. Cum a zis Moise, "Domnul Dumnezeu vostru va ridica un Profet, printre voi, ca mine." Acesta era lucrul Tatălui, să împlinescă Cuvîntul acela.

Păi, dacă aceea a venit jos prin acele tulpine, din femeile acelea naturale; cum este cu aceste tulpine a acestor femei biserici, spirituale? Bisericile înseamnă femei, *femeile* înseamnă "biserici," adică. Este aceasta adevărat?

Atunci ce este aceasta acum? "Noi trebuie să fim în lucrul Tatălui," Grîul va striga înapoi, Bobul. Da, domnule. Ce trebuie să facă el? Să adeverească Maleahi 4, să adeverească Luca 17:30, să adeverească Evrei 13:8, să adeverească Sfîntul Ioan 14:12, să adeverească tot Cuvîntul Lui. Să adeverească Evrei, vreau să spun... Apocalipsa, capitolul al 10-lea, al deschiderii celor Șapte Peciți, și tainele lui Dumnezeu; chiar și sîmînța șarpelui, și toate, vor fi manifestate; căsătorie și divorț și toate aceste alte taine care au fost ascunse sub stîlpi în toți anii aceștia, de la teologi și așa mai departe, dar aceasta este ceasul acum. Acesta este lucrul Tatălui.

Credeți că ei Îl vor primi? Ei vor să fie demni, și să zică, "Denominațiunea noastră nu ne învață Aceasta." Dar Biblia o face. Aceasta-i adevărat.

¹⁵³ Dumnezeu Îl adeverește a fi adevărat. Sigur, El împlinește această epocă, cînd cele Șapte Peciți. Sau, doar dovedește că denominațiunile au fost doar purtători, acela este un alt lucru al Tatălui, să dovedească. Și lucrul Tatălui acum este să vă arate că acele denominațiuni nu sînt ale Lui. Ele sînt sisteme făcute de oameni care neagă Cuvîntul. Corect. Observați.

Voi ziceți, "Păi, Maria, vir-... marea virgină!"

¹⁵⁴ La cruce, El nu a numit-o, "mamă." El a numit-o, "femeie," purtătoare, nu mamă. Vedeti? Adevărat, ea era o purtătoare a Cuvîntului, dar ea nu era Cuvîntul. El era Cuvîntul. Oh, da.

¹⁵⁵ Observați, de asemenea, ea nu a fost identificată în înviere cu El. El a murit și înviat din nou, fiindcă El era Cuvîntul. Ea a fost doar o purtătoare. Ea a murit, și încă-i în mormînt. Asta-i adevărat. Astfel, ea a fost doar o purtătoare, nu mama Lui, nu Dumnezeu. Ea era doar o purtătoare așa cum sînt bisericile. Asta-i adevărat. Arată că ea era doar o purtătoare, nu Cuvîntul.

¹⁵⁶ Să încheiem prin a spune aceasta. Oh, șoimi Penticostali, țopăind în jur ca corbii, luînd parte din lume întocmai cum fac restul dintre ei, "avînd o formă de evlavie, suficientă să înșele chiar pe cei Aleși dacă este posibil, dar negînd Puterea din acesta," așa cum zice profetul aici. Un exemplu perfect despre ce a spus Cuvîntul lui Dumnezeu că va fi în zilele din urmă, o epocă a bisericii Laodicea, "goală, oarbă, mizerabilă, săracă, nenorocită, și nu o știe; pretinzînd că ea este mare și bogată, 'nu are nevoie de nimic.'" Și nu știe că ea s-a schimbat dintr-un șoim, un frate similar la un profet, să țină Cuvîntul lui Dumnezeu drept; ea s-a transformat într-un corb, și își hrănește poporul ei cu iepuri morți bisericеști. Exact corect. Treziți-vă! Doamne, cum vă așteptați voi să fiți identificați, sau moștenitori cu vulturii, cînd astfel de lucruri ca acestea în acest ceas măreț cînd Răpirea este aproape.

¹⁵⁷ Oh, Creștine, oh, credinciosule, dacă tu ești un credincios parțial, continuă să participi la adunări doar pentru puțină vreme (vrei tu?), noi avem ceva aici care eu cred că Domnul vrea ca tu să știi.

Este tîrziu; Eu nu pot merge mai departe. Eu trebuie să închei, și poate sfîrșesc mîine seară. Dar, privește, să ne plecăm capetele doar un moment.

¹⁵⁸ Eu nu vreau ca voi să observați ce gramatică folosesc eu, dar eu vreau ca voi să luați seama doar un minut la ceea ce am spus. Este destul de simplu ca voi să puteți înțelege aceasta, eu sînt sigur, dacă voi doriți. Dacă voi sînteți aici în seara aceasta, și sînteți fără această experiență...

Eu nu spun... Voi ziceți, "Eu am dansat în Duhul, am sărit în jur." Da, șoimii fac același lucru, întocmai ca ciorile și corbii. Eu nu cer aceasta.

Din ce mîncăți voi? Unde vă luați voi dieta zilnică? Unde vă hrăniți voi, din Cuvîntul lui Dumnezeu sau vreun hoit vechi care a fost folosit în urmă acolo, cu ani și ani în urmă? Este experiența voastră, chiar în seara aceasta, cu ceva ce voi ați adunat cu mulți ani în urmă; sau este aceasta proaspătă și nouă în seara aceasta, Mană nouă care tocmai a căzut din Cer, și voi vă hrăniți sufletul vostru cu Aceasta, căutînd mîine după ceva bun și mai bun? Dacă voi nu sînteți în felul acela, acum, cu capetele voastre aplecate și ochii închiși, și inimile voastre aplecate, întrebați-vă această întrebare sinceră. Și nu către mine, ci către Dumnezeu, ați vrea să vă ridicați mîna într-o mărturisire, de a spune aceasta, "Dumnezeule, prepară sufletul meu și duhul meu, ca eu să mă pot hrăni numai din Cuvîntul lui Dumnezeu." Ați vrea doar să vă ridicați mîna, zicînd... Dumnezeu să vă binecuvinteze. Dumnezeu să vă binecuvinteze.

¹⁵⁹ Eu nu știu chiar exact cîți sînt aici înăuntru, există, în seara aceasta. Eu sînt un judecător foarte sărac al mulțimii, dar eu aș spune că cel puțin o treime, sau mai mulți, și-au ridicat mîinile, că ei vor suflete preparate. Să ne amintim în rugăciune acum așa cum ne plecăm capetele.

¹⁶⁰ Scumpe Dumnezeule, eu sînt răspunzător numai pentru a spune Cuvîntul. Și prin aceste mici pilde simple, tipizări mici, oamenii văd că unul nu are să fie moștenitor cu celălalt. Și noi știm că în zilele din urmă va fi un popor care va fi răpit sus în Ceruri, iar unii dintre ei vor fi aici cînd va veni Isus. Și noi Îl așteptăm să vină chiar în seara aceasta.

¹⁶¹ Și eu mă gîndesc că treizeci, cam cu treizeci sau treizeci și trei de ani în urmă, am îngenunchiat aici poate cam la timpul acesta din noapte, pe la nouă treizeci sau ora zece, rugîndu-mă pentru un tată care era pierdut. Astă seară, Doamne, eu mă rog pentru mulți tați, multe mame, și frați și surori. Nu vei avea Tu milă, Scumpe Dumnezeule? Este prea tîrziu acum pentru tatăl meu să mai facă ceva referitor la aceasta; el este trecut dincolo de granițele acestei vieți. Și curînd, Doamne, noi toți urmează să trecem pe calea aceea. Eu, deasemeni, trebuie să merg pe acolo. Fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată, de aici, trebuie să meargă pe acolo. Iar noi vom da socoteală pentru ceea ce facem noi cu Cuvîntul lui Dumnezeu.

¹⁶² Cît de mititel părea omul acela, în privirea lui David, cînd el scuipa peste el! Cît de micuți vor gîndi oamenii aceia, care au scuipat asupra lui Isus Cuvîntul, cînd El se reîntoarce din nou, și acei ce L-au străpuns. Cît de micuți se vor simți oamenii care au putut merge la o parte de aici și văd chiar o... chiar nu numai în ceva cuvinte mari Grecești, și așa mai departe, ci în natura simplă care ne învață Dumnezeu creator; pot vedea purtătorii Cuvîntului, și văd Cuvîntul Înсуși, și știu ceasul în care noi trăim, și timpul recoltatului este aici.

¹⁶³ Scumpe Dumnezeule, nu lăsa să ne întoarcem spatele la Acesta, pentru vreo prostie din lume, ci lasă-ne în seara aceasta să-l primim pe El cu toată inima noastră. Doamne, crează în mine un duh bun, Duhul Vieții, ca eu să pot crede toate Cuvintele Tale, și să accept pe Isus Cuvîntul, același ieri, azi, și-n veci, și să cred astăzi porțiunea care a fost împărțită pentru această epocă. Admite aceasta, Doamne. Eu o cer în Numele lui Isus.

¹⁶⁴ Și acum eu am să vă întreb pe fiecare, așa cum sînteți aici și vă gîndiți la aceasta, cu adevărat sincer. Noi nu avem o biserică la care voi să aderați. Noi avem un bazin acolo jos în care să fiți botezați, "Atît de mulți cîți au crezut au fost botezați," dacă voi nu ați fost încă botezați prin botezul Creștin. Aceea nu înseamnă prin stropire, turnare; aceea înseamnă prin scufundare. Nu într-un titlu de Tată, Fiu, Duh Sfînt, ci în Numele lui "Isus Cristos," așa cum biserică

întreagă a fost botezată, pînă cînd biserica Catolică în 303 a introdus trei dumnezei și trei forme de botez, în titlurile unei trinități. Dacă voi nu l-ați avut pe acela încă, mîine dimineață la ora zece există robe și alte lucruri așteptîndu-vă acolo jos.

¹⁶⁵ Nu vreți să veniți și să vă uniți cu Isus Cristos, nu cu noi. Noi nu avem o biserică nici măcar aici să aibe grijă de voi. Duceți-vă la orice biserică vreți, de oriunde veniți voi, dar, vă rog, credeți acest Cuvînt. Credeți voi aceasta? Spuneți, "Amin." [Adunarea, "Amin." – Ed.] Dumnezeu să vă binecuvinteze. Fie ca voi să faceți...

¹⁶⁶ Dacă există ceva cu ce vă putem ajuta, noi sîntem aici s-o facem.

¹⁶⁷ Acum, eu știu că sînt bolnavi aici. Timpul nostru s-a dus de la noi, în seara aceasta, pentru un rînd de rugăciune. Poate noi îl vom avea, totuși. Eu vreau ca fiecare din voi să facă ceva pentru mine. Voi ședeți aproape de cineva; puneți-vă mîinile peste persoana aceea.

Și fără îndoială că tu îți pui mîinile peste un vultur, poate un vultur care a mîncat ceva hrană de corb pe undeva; s-a îmbolnăvit din ea. Ei nu o mai vor. Ei vor să iese afară din aceasta. Ei sînt scîrbiți și oboșiți de aceasta. Șed aici în seara aceasta și văd ce pot într-adevăr să mănînce vulturii, Cuvîntul, și au un Cristos viu trăind printre ei, arătîndu-Se viu, același ieri, azi, și în veci. Ei nu vor să fie moștenitori cu pleava; ea urmează să fie arsă. Toate paietele și lucrurile urmează să fie arse. Combina vine să bată Grîful afară. Tu vrei să fii Grîful.

¹⁶⁸ Acolo sînt cîțiva dintre ei care sînt bolnavi, unii din ei bolnavi fizic. Eu vreau ca tu să te rogi, vulturule. Roagă-te pentru fratele tău, sora vultur de acolo, așa cum eu mă rog pentru voi aici. Fie ca Duhul lui Dumnezeu să vină peste voi.

¹⁶⁹ Amintiți-vă, eu vă dau Hrana vulturilor, promisiunea lui Dumnezeu. El își numește profetii Lui, "vulturi." El se numește pe Sine un Vultur, El este Iehova Vulturul. Și în timp ce voi vă aveți mîinile așezate unul peste altul, rugați-vă pentru ei.

¹⁷⁰ Tatăl nostru Ceresc, Cuvîntul Tău a spus, ultima însărcinare pe care Tu ai dat-o Bisericii Tale, era, "Mergeți în toată lumea, și predicați Evanghelia," ordinele generale, "cel ce crede și este botezat va fi mîntuit; cel ce nu crede va fi condamnat. Aceste semne îi vor urma pe acei care cred; în Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; dacă ei vor bea ceva de moarte, aceasta nu-i va vătăma; dacă ei vor lua în mînă șerpi, ei nu-i vor vătăma; și dacă ei își vor pune mîinile peste bolnavi, ei se vor însănătoșa."

O Iehova Vultur, hrănește pe micuții Tăi în seara aceasta din Cuvîntul acela, Doamne. Ei sînt în nevoie. Aceasta este dieta de care ei au nevoie. Asta este ce ei au nevoie, să cunoască care este Hrana, ce este AȘA VORBESTE DOMNUL.

¹⁷¹ Tu ai promis, că dacă-și vor pune mîinile unul peste altul, că ei se vor însănătoșa. O Doamne Dumnezeule, ia toate îndoielile și ideile de corbi departe de la noi acum. Iar noi ne hrănim solemn din Hrana Vulturului, din Cuvîntul lui Dumnezeu.

¹⁷² Lasă ca fiecare duh necurat care este în acești oameni, fiecare duh de îndoială, fiecare duh de frică, fiecare alipire denominațională, fiecare obicei, fiecare boală, fiecare maladie care este printre oameni, să plece. În Numele lui Isus Cristos, fie ca acestea să iese afară din acest grup de oameni. Și fie ca ei să fie liberi din această oră înainte, ca ei să poată mîncă Hrana Vulturului care noi credem că Tu o vei trimite în decursul săptămîinii, Doamne, rupînd deschis acele Peceți și arătîndu-ne tainele acelea care au fost ascunse de la întemeierea lumii, așa cum Tu ai promis. Ei sînt ai Tăi, Tată. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

¹⁷³ Toți cei ce cred și acceptă, ridicăți-vă în picioare, și spuneți, "Eu cred. Eu accept. Ceea ce Dumnezeu mi-a promis, eu primesc." [Adunarea se ridică cu un glas de acceptare – Ed.]

Domnul să vă binecuvinteze. Aceasta-i minunat. Fiecare persoană stă în picioare! Aceasta-i bine.

Un ton, *Eu Îl Iubesc*. Să-i cîntărn acest imn Lui atunci, "Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc deoarece El m-a iubit mai întîi." Toți împreună acum.

Eu Îl iubesc, (dacă da, atunci să ne ridicăm mîinile) eu Îl iubesc

Deoarece El m-a iubit mai întîi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

¹⁷⁴ Oh, nu este El minunat? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Să dăm mîinile unii cu alții. Frate, vultur, doar întoarce-te în jur, soră, dați mîinile, așa cum cîntărn aceasta.

Eu Îl iubesc, ...

Frate, vultur! Frate vultur! Frate, vultur, slujind Cuvîntul!

Charlie, cum ești tu? Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Bucuros să te văd! Dumnezeu să te binecuvinteze, frate. Dumnezeu să te binecuvinteze, frate, vultur. Dumnezeu să te binecuvinteze.

Pe lemnul Calvarului.

Să ne ridicăm mîinile din nou spre El.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Deoarece El m-a iubit mai întâi... (și El v-a făcut, un vultur)

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

¹⁷⁵ Cum veți ști voi, cum va ști lumea că voi îl iubiți pe Isus? Când ne iubim unul pe altul. În acest fel lumea... Vedeți, Dumnezeu vede credința voastră; lumea vede acțiunea voastră. Iubiți-vă unul pe altul acum. Fiți buni unul cu altul. Vorbiți unul cu altul. Fiți răbdători unul cu altul.

Și orice instrucțiuni în continuare pe care vi le putem da, botezul, căutarea Duhului Sfânt... Noi nu avem ceva camere pe aici m care să facem aceasta, voi înțelegeți. Chemarea la altar, dacă Dumnezeu v-a convins că Acesta este corect, căci Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci, și voi vreți să vă uniți cu El, mergeți și fiți botezați în Numele Lui, mâine. Acolo vor fi oameni acolo care să vă instruiască. Orice putem noi face ca să vă ajutăm, noi vom face.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc

Voi cei de la telefoane acum, Tucson, acolo în California, sus departe în Est, ridicați-vă mâinile, afară departe în... ? ... Lăudați-L!

A plătit salvarea mea

Cine va elibera? [Fratele Branham vorbește cu cineva pe platformă – Ed.] Acum, pînă mâine seară, eu vă predau pe Fratele Neville, păstorul nostru.